

Till arbetspensionsanstalterna

ÖVERENSKOMMELSE OM SOCIAL TRYGGHET MELLAN FINLAND OCH ÖSTERRIKE

Regeringen har 26.9.1986 till riksdagen avlåtit en proposition om godkännande av vissa bestämmelser i den i december 1985 undertecknade överenskommelsen mellan Finland och Österrike om social trygghet.

Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter den månad, under vilken ratifikationsinstrumenten utväxlats. Avsikten är att ratificera överenskommelsen så snart som möjligt.

Ett cirkulär om tillämpningen av överenskommelsen och med redogörelse för pensionsförsäkringssystemet i Österrike, för innehållet i överenskommelsen och för de praktiska frågorna kring verkställigheten av överenskommelsen kommer att utfärdas senare.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Tapio Karsikas

Helena Tapio

BILAGA

Regeringens proposition

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Österrike om social trygghet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner överenskommelsen mellan Finland och Österrike om social trygghet som undertecknades i december 1985. Syftet med överenskommelsen är att på basen av ömsesidighet tillförsäkra vardera fördragsslutande statens medborgare i princip samma socialskyddsförmåner i den andra fördragsslutande staten som i det egna landet. I överenskommelsen har samlats de principer och författningssätt enligt vilka den ena statens medborgare och deras efterlevande anhöriga likställs med motsvarande persongrupper i den andra staten.

Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter den månad under vilken ratifikationsinstrumenten utväxlas.

Efter ikraftträdandet tillämpas överenskommelsen på rättigheter som hållit på att intjänas vid ikraftträdandet samt på förmåner som beviljas på basen av händelser som inträffat före ikraftträdandet, med undantag av engångsersättningar. Dock medför överenskommelsen ingen rätt till förmåner för tiden före dess ikraftträdande. Avsikten är att ratificera överenskommelsen så snart som möjligt.

Till propositionen ansluter sig ett lagförslag om godkännande av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Den föreslagna lagen är avsedd att träda i kraft vid samma tidpunkt som överenskommelsen.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och beredningen av ärendet

1.1. Nuläge

För närvarande finns det ingen överenskommelse om social trygghet mellan Finland och Österrike. En överenskommelse behövs på grund av att det finns begränsningar gällande utläningar i det österrikiska systemet för social trygghet. I Österrike bor ungefär 2 000 finländare och i Finland ungefär 200 österrikare.

Den sociala tryggheten i Österrike omfattar socialförsäkring, som består av pensionsförsäkring, sjukförsäkring och olycksfallsförsäkring, fa-

miljeförmåner och utkomstskydd för arbetslösa. Därutöver hör till systemet olika specialförmåner och socialvård. På de tre förstnämnda sektorerna av socialförsäkringen är förutsättningen för tillhörighet till systemet i regel arbetsförhållande. Familjemedlemmar är försäkrade genom familjeförsörjaren.

I Österrike finns det bara ett pensionssystem. Det motsvarar närmast det finska arbetspensionssystemet, ty försäkringen bygger på arbetsförhållande och pensionens storlek är beroende av förvärvsinkomsterna. För olika yrkesgrupper finns det olika system, som dock i princip är likadana.

Det österrikiska pensionsförsäkringssystemet omfattar ålders-, invalid-, familje- och arbetslös-

hetspension. Den allmänna pensionsåldern är 65 år för män och 60 år för kvinnor. Till systemet hör likväl förpension för personer som varit i nattarbete eller annat farligt arbete, varvid männen pensioneras vid 60 och kvinnor vid 55 års ålder. Samma åldersgränser gäller också arbetslöshetspension, som i själva verket är en förtida ålderspension. Tidigare varierade den takt varmed pensionen intjänades i olika skeden av arbetskariären och pensionen omfattade en basdel till fast belopp. Systemet ändrades den 1 januari 1985 så, att 1,9 % intjänas i pension per år. Pensionens teoretiska maximibelopp är 79,5 %, som dock beräknas på en viss pensionsberäkningsgrund och inte alltid på hela lönen. Utöver den intjänade procenten kan till pensionerna höra olika tillägg, t.ex. för barn. Till invalidpension räknas s.k. kommande tid ända till 50 års ålder.

Det österrikiska pensionssystemet har långa väntetider. För förvärvande av rätt till ålderspension förutsätts att avgifter erlagts för 15 år och i fråga om invalidpension avgifter för fem år. På basen av överenskommelser om social trygghet kan även försäkringsperioder som fullgjorts i ett annat land tillgodoräknas för fullgörande av väntetider.

Den österrikiska sjukförsäkringen omfattar sjukpenning och moderskapspenning samt olika sjukvårdsförmåner, mediciner och sjukhusvård. De som står i arbetsförhållande är försäkrade. Familjemedlemmar är försäkrade genom familjeförsörjaren.

Sjukpenning utgår för högst 78 veckor, räknat från den dag utbetalningen av lön upphör. Lön betalas i allmänhet under 4—12 veckor från insjuknandet. Sjukpenningen är under de 43 första dagarna 50 % av lönen och därefter 60 % av lönen. Till sjukpenningen kan höra tillägg för make och annan familjemedlem. Moderskapspenning utgår i åtta veckor före den beräknade förlossningstiden och i åtta veckor därefter. Moderskapspenningens belopp motsvarar nettoarbetsinkomsten under de tre senaste månaderna. I samband därmed utges också vård i anslutning till förlossningen och eventuella läkemedel.

Sjukförsäkringssystemet har avtalat med vissa läkare om medverkan i systemet. Den som behöver vård kan fritt uppsöka vilken som helst dylik läkares mottagning. I dessa fall ersätter sjukförsäkringen också undersökningskostnaderna. Mediciner som ordinerats av läkare ersätter sjukförsäkringen till den del som priset överstiger en liten självriskandel (1985: 21 schilling)

Till sjukförsäkringen hör även begravningsbidrag, som år 1985 uppgick till 6 000 schilling.

Den österrikiska olycksfallsförsäkringen omfattar alla olycksfall som inträffat i arbetet eller under arbetsresor och yrkessjukdomar som förorsakats av arbetet. Förmånerna är nödvändig sjukvård, dagpenning för tiden för förtjänstbortfall samt vid arbetsoförmögenhet invalidpension och vid familjeförsörjarens död familjepensioner. Olycksfallsförsäkringsförmånerna omfattar även rehabilitering. Till systemet hör dessutom begravningsbidrag.

Österrike har ett mycket betydande familjeförmånssystem. Förmånerna är moderskapsunderstöd i samband med förlossning, barnbidrag (1 100 schilling i månaden för varje barn) samt olika förmåner i samband med vården av barn, utbildning etc. och diverse ersättningar för kostnader som i olika situationer kan vara betungande för familjens ekonomi.

I Österrike finns det en obligatorisk arbetslöshetsförsäkring som gäller alla arbetstagare. Från försäkringen utbetalas till arbetslösa först arbetslöshetspenning under 12—30 veckor, beroende på hur länge personen varit sysselsatt därefter, och därefter grunddagpenning. Arbetslöshetspenningen varierar beroende på de föregående arbetsinkomsterna från 45,50—21,50 schilling per dag (1985). Dessa belopp kan ännu utökas med familjetillägg. Grunddagpenningen är mindre. Dessutom hör till systemet olika specialförmåner.

1.2. Beredningen av ärendet

Överenskommelsen har beretts i samarbete mellan utrikesministeriet och social- och hälsovårdsministeriet. Vid beredningen har socialförsäkringsanstalterna anlitats för experthjälp. Utlåntanden om överenskommelsen har begärts av justitieministeriet och finansministeriet. Förhandlingarna om överenskommelsen inleddes år 1980 och avslutades i juni 1985. Överenskommelsen undertecknades i december 1985.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Vid förhandlingarna om överenskommelsen utgick man från att de ekonomiska fördelar och merkostnader som den förorsakar kommer att utjämnas mellan de två staterna på lång sikt. Det

är svårt att anföra sifferuppgifter om nyttan och kostnaderna, men det är sannolikt att de fördelar som Finland vinner för i Österrike bosatta och sysselsatta finländare kommer att uppgå till större belopp än tvärtom, eftersom finländarna i

Österrike är fler. En annan orsak är att det i det österrikiska systemet för social trygghet finns mera begränsningar gällande utläningar än i det finska systemet.

DETALJERAD MOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll

Överenskommelsen är indelad i fem delar, av vilka den första innehåller allmänna bestämmelser (artiklarna 1—5). I den andra delen bestäms om tillämplig lagstiftning (artiklarna 6—9). Den tredje delen består av särskilda bestämmelser, dvs. det egentliga sakinnehållet (artiklarna 10—28). Den fjärde delen innehåller övriga bestämmelser, som gäller handräckning och olika frågor rörande tillämpningen av överenskommelsen (artiklarna 29—35). Den femte delen innehåller övergångs- och slutbestämmelser (artiklarna 36—38). Till överenskommelsen hör dessutom ett slutprotokoll med bestämmelser som i regel ensidigt gäller bara den ena fördragsslutande parten.

Artikel 1. I artikeln definieras vissa begrepp som förekommer i överenskommelsen.

Artikel 2. I artikeln bestäms särskilt för vardera fördragsslutande staten vilken lagstiftning som skall tillämpas. Överenskommelsen bygger på principen om ömsesidighet. På grund härav motsvaras varje område av social trygghet i den ena fördragsslutande staten av det område i den andra staten som täcker samma förmåner. Överenskommelsen tillämpas på sjukförsäkring och moderskapsunderstöd samt för Finlands del även på folkhälsosystemet och sjukhusservice, pensionsförsäkringen i dess helhet, olycksfalls- och vrkessjukdomsförsäkring, utkomstskydd för arbetslösa och underhållsstöd till barn. Bestämmelsen preciseras i slutprotokollet för Finlands del genom att utgivandet av sjukvård begränsas till personer som är bosatta i Finland.

Artikel 3. I artikeln bestäms att överenskommelsen tillämpas på medborgare i de fördragsslutande staterna och på personer som härleder sin rätt från dem samt på flyktingar och statslösa.

Artikel 4. Enligt artikeln är medborgare i de fördragsslutande staterna sinsemellan jämställda i fråga om rättigheter och skyldigheter inom områ-

det för social trygghet. Bestämmelsen preciseras i slutprotokollet.

Artikel 5. I artikeln bestäms att förmåner utges även till förmånstagare i den andra fördragsslutande staten. Såväl i den tredje delen av överenskommelsen som i slutprotokollet uppställs dock vissa begränsningar för tillämpningen av bestämmelsen.

Artikel 6. Huvudprincipen beträffande tillämplig lagstiftning är antingen boende eller sysselsättning i landet, beroende på vilket område av social trygghet det är fråga om. För Finlands del framhävs i slutprotokollet att samma principer skall tillämpas på arbetsgivares socialskyddsavgift för att dubbel betalningsskyldighet inte skall uppstå. Sålunda strider bestämmelsen mot lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

Artikel 7. Det första undantaget från huvudprincipen gäller arbetstagare som tillfälligt utsänds att arbeta på den andra fördragsslutande statens territorium. De omfattas av den sändande statens lagstiftning under de första 24 månaderna. Om den tillfälliga sysselsättningen fortgår längre än 24 månader, kan de fördragsslutande staternas behöriga myndigheter med stöd av artikel 9 förlänga den tid som den utsände arbetstagaren skall omfattas av den sändande statens lagstiftning.

I stycke 2 görs från huvudprincipen om tillämplig lagstiftning undantag för sådana anställda vid flygtrafikföretag som arbetar på den andra fördragsslutande statens territorium. De omfattas av lagstiftningen i den fördragsslutande stat från vars territorium de utsänds.

I stycke 3 görs från huvudregeln undantag för sjömän och annan fartygspersonal. De försäkras enligt lagstiftningen i den fördragsslutande stat vars flagga fartyget för.

Artikel 8. Den avvikelse som denna artikel innebär från huvudprincipen i artikel 6 gäller

personalen inom vardera fördragsslutande statens diplomatiska representation i den andra staten. Bestämmelserna i artikeln bygger på Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser (FördrS 4/70), i vilken ingår bestämmelser om vilken ställning personalen vid diplomatiska representationer har i fråga om den sändande statens och den mottagande statens system för social trygghet. Artikeln avviker likväl från bestämmelserna i Wienkonventionen i det avseendet, att enligt konventionen skall de personer som anställs på orten försäkras i stationeringslandet, medan enligt artikeln dessa anställda inom tre månader från det de börjat arbeta kan välja att i stället omfattas av den sändande statens lagstiftning. I slutprotokollet betonas dessutom att artikeln tillämpas också t.ex. på Centralens för turistfrämjande anställda som arbetar i Österrike.

Artikel 9. I artikeln bestäms att de fördragsslutande staternas behöriga myndigheter sinsemellan kan besluta om undantag från de ovan nämnda bestämmelserna. Bestämmelsen innebär att normgivningsmakt delegeras till social- och hälsovårdsministeriet.

Artikel 10. Enligt artikeln kan försäkringsperioder som fullgjorts enligt den andra fördragsslutande statens lagstiftning vid behov beaktas vid bestämmande av rätt till sjukförsäkringsförmåner.

Artikel 11. Enligt artikeln tillämpas på pensionärer sjukförsäkringslagstiftningen i den fördragsslutande stat på vars territorium de är bosatta.

Artikel 12. I artikeln anges vilka organ som beviljar förmånerna.

Artikel 13. Enligt artikeln kan vid behov försäkringsperioder som fullgjorts enligt den andra fördragsslutande statens lagstiftning beaktas vid bestämmande av rätt till pensionsförmåner. Med stöd av bestämmelsen beaktas finska försäkringsperioder för fullgörande av de långa väntetiderna i den österrikiska pensionsförsäkringslagstiftningen.

Artikel 14. I artikeln anges förfarandet för beräkning av österrikisk pension i de fall då en person har fullgjort försäkringsperioder enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning. Den österrikiska pensionens andel bestäms i förhållande till de sammanlagda försäkringsperioderna.

Artikel 15. I artikeln bestäms om de principer och förutsättningar enligt vilka de österrikiska försäkringsanstalterna tillämpar de två föregående artiklarna.

Artikel 16. Om rätt till österrikisk pension uppstår utan beaktande av finska försäkringsperioder, utbetalas österrikisk pension till dess den finska pensionen fastställs. Därefter beräknas pensionsbeloppen på nytt.

Artikel 17. Bestämmelsen i föregående artikel kompletteras med tanke på sådana fall då den förmån som utgår enbart enligt österrikisk lagstiftning är större än den sammanlagda österrikiska och finska förmånen. Därvid betalar Österrike skillnaden mellan förmånerna.

Artikel 18. Den i den finska arbetspensionslagstiftningen den 1 september 1985 intagna förutsättningen, att fem års boende i Finland fordras för att s.k. kommande tid skall kunna beaktas vid beräkningen av invalidpension, betraktas enligt bestämmelsen till dessa delar ha uppfyllts även då personen hört till obligatorisk österrikisk pensionsförsäkring under motsvarande tid.

Artikel 19. I artikeln bestäms om ett från intern finsk lagstiftning avvikande sätt för beräkning av den till s.k. kommande tid hänförliga delen av invalid- och familjepension som avses i finsk arbetspensionslagstiftning i de fall då en person har rätt till pension från vardera fördragsslutande staten. Därvid höjs den pension som bygger på den faktiska sysselsättningstiden i Finland under vissa förutsättningar med en koeficient. Rätt till pension som höjs med en koeficient tillkommer den som enligt finsk lagstiftning har rätt till s.k. kommande tid eller som omedelbart före pensionsfallet är försäkrad enligt österrikisk lagstiftning och vid denna tid är bosatt i Österrike.

I artikeln förbinder sig Finland att betala arbetspension till det belopp som anges i dess interna lagstiftning.

Dessutom bestäms i artikeln att Finland förutom att sammanräkna pensionerna i enlighet med denna artikel inte beaktar österrikisk pension vid samordning av förmånet.

I artikeln bestäms också om förfarandet när utbetalningen av finsk arbetspension börjar och när bestämmelserna i överenskommelsen föranleder ändringar i beloppet av den finska pensionen.

Artikel 20. I artikeln bestäms om beviljande av finsk folkpension åt en person som flyttat från Finland till Österrike före pensionsfallet. Enligt bestämmelserna har en österrikisk medborgare som efter det han fyllt 16 år varit bosatt i Finland en oavbruten tid av minst fem år och som när han ansöker om pension är bosatt i Finland eller

Österrike, rätt till ålderspensionens basdel enligt folkpensionslagen eller till änkepensionens basdel eller full barnpension enligt familjepensionslagen. I fråga om änkepension eller barnpension förutsätts dessutom att förmånslåtare varit österrikisk medborgare och bosatt i Finland minst fem år och att han vid sin död var bosatt i Finland eller Österrike. Bestämmelsen preciseras i slutprotokollet.

Artikel 21. Enligt de inledande artiklarna i överenskommelsen är utgångspunkten, att förmåner vid olycksfall och yrkessjukdomar utges från det land där personen är försäkrad. Enligt denna artikel erhåller dock en person som är bosatt och olycksfallsförsäkrad i den ena fördragsslutande staten och tillfälligt vistas i den andra fördragsslutande staten och där, t. ex. i egenskap av utsänd arbetstagare, råkar ut för ett olycksfall, all den vård han behöver av försäkringsanstalten på vistelseorten. Detsamma gäller en person vars vistelse i den andra staten börjar medan han vårdas för ett olycksfall i arbetet eller en yrkessjukdom.

Artikel 22. Enligt artikeln utges den ovan nämnda vården på den fördragsslutande stats bekostnad där personen är försäkrad. Angående ersättandet av kostnaderna bestäms närmare i ett verkställighetsavtal.

Artikel 23. I artikeln bestäms om tillämpning av den s. k. sistalandsprincipen. Detta betyder att vid yrkessjukdom betalas ersättning från den fördragsslutande stat där personen senast utfört arbete som utsatt honom för sjukdomen.

Artikel 24. I artikeln ges österrikiska medborgare rätt att bli medlem av finsk arbetslöshetskassa.

Artikel 25. Enligt artikeln kan vid bestämmande av rätt till arbetslöshetsförmån över försäkringsperioden som fullgjorts enligt den andra fördragsslutande statens lagstiftning beaktas. En förutsättning är att personen har arbetat i minst fyra veckor, såvida inte arbetsförhållandet upphört utan hans egen förskyllan.

Artikel 26. Enligt artikeln beaktas arbetslöshetsförmåner som utgetts i den andra fördragsslutande staten för de senaste tolv månaderna.

Artikel 27. Enligt artikeln utbetalas familjeförmåner från det land där personen jämte barn är bosatt.

Artikel 28. Om familjeförmån skulle kunna utges från vardera landet, utges den från det land där barnet är bosatt.

Artiklarna 29—35. I dessa artiklar bestäms om olika principer som skall iaktas vid tillämp-

ningen av överenskommelsen, om kontakter och frister mellan de anstalter och myndigheter som tillämpar överenskommelsen samt om skiljemanaförfarande.

Artiklarna 36—38. Dessa artiklar innehåller övergångs- och slutbestämmelser.

Slutprotokollet har kommenterats i samband med ifrågavarande artiklar.

2. Ikraftträdande

Överenskommelsen träder i enlighet med artikel 38 i kraft den första dagen i den tredje månaden efter den månad under vilken ratifikationsinstrumenten utväxlas. Avsikten är att lagförslaget om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen skall träda i kraft genom förordning vid samma tidpunkt som överenskommelsen.

3. Erforderligheten av riksdagens samtycke

Bestämmelserna i artikel 9 innebär bemyndigande till normgivning. Artikel 29 förutsätter att de fördragsslutande staternas myndigheter tar emot och behandlar också handlingar som är avfattade på den andra statens officiella språk. För myndigheterna och tjänstemännen betyder bestämmelsen en ny förpliktelse som strider mot språklagen (148/22) och mot lagen angående den språkkunskap, som skall av statstjänsteman fordras (149/22). Artikel 31 innebär undantag från Finlands interna lagstiftning om skatter och avgifter. Artiklarna 6, 24—26, 32, 34 och 36 avviker från gällande lagstiftning om social trygghet.

Bestämmelserna i artikel 29 stycke 4 i överenskommelsen strider vidare för landskapet Ålands del mot stadgandena i 37—39 §§ självstyrelselagen för Åland (670/51).

Emedan överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, är Riksdagens godkännande till dessa delar erforderligt.

4. Lagstiftningsordning

Emedan det för avvikelser från självstyrelselagen för Åland i samband med godkännande av

statsfördrag fördras det förfarande som anges i 44 § självstyrelselagen, är en förutsättning för bringande i kraft av denna överenskommelse i landskapet Åland, att den bringas i kraft genom en lag som stiftats i den ordning som gäller stiftande av grundlag och att även Ålands lands- ting godkänt denna lag.

Med stöd av vad ovan anförts och i enlighet med 33 § regeringsformen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser i den i Wien den 11 december 1985 mellan Republiken Finland och Republiken Österrike ingångna överenskommelsen om social trygghet som kräver Riksdagens samtycke.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Österrike om social trygghet

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 67 § och 69 § 1 mom. riksdagsordningen föreskriver, stadgas:

1 §

Bestämmelserna i den i Wien den 11 december 1985 mellan Republiken Finland och Republiken Österrike ingångna överenskommelsen om social trygghet är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom avtalats.

2 §

Närmare stadganden om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

3 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt varom stadgas genom förordning.

Helsingfors den 26 september 1986

Republikens President

Tf. utrikesminister,
Statsminister

ÖVERENSKOMMELSE

mellan republiken Finland och republiken Österrike om social trygghet

Republiken Finland och Republiken Österrike, som önskar reglera förbindelserna mellan de båda staterna på den sociala trygghetens område, har enats om att ingå följande överenskommelse:

DEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

(1) I denna överenskommelse avses med

1. "Österrike"
Republiken Österrike,
"Finland"
Republiken Finland;
2. "lagstiftning"
lagar, förordningar och andra stadganden som gäller de områden av social trygghet som nämns i artikel 2 stycke 1;
3. "behörig myndighet"
i fråga om Österrike
förbundsministrerna för socialförvaltning, beträffande familjeförmåner förbundsministrerna för familje-, ungdoms- och konsumentskyddsärenden,
i fråga om Finland
social- och hälsovårdsministeriet;
4. "försäkringsanstalt"
en inrättning eller myndighet på vilken det ankommer att tillämpa lagstiftning som nämns i artikel 2 stycke 1 eller en del av sådan lagstiftning;
5. "behörig försäkringsanstalt"
en försäkringsanstalt som är behörig enligt tillämplig lagstiftning;
6. "försäkringsperioder"

ABKOMMEN

zwischen der Republik Finnland und der Republik Österreich über Soziale Sicherheit

Die Republik Finnland und die Republik Österreich,

von dem Wunsche geleitet die gegenseitigen Beziehungen zwischen den beiden Staaten auf dem Gebiet der Sozialen Sicherheit zu regeln, sind übereingekommen, folgendes Abkommen zu schließen:

ABSCHNITT I

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 1

(1) In diesem Abkommen bedeuten die Ausdrücke

1. "Österreich"
die Republik Österreich,
"Finnland"
die Republik Finnland;
2. "Rechtsvorschriften"
die Gesetze, Verordnungen und Satzungen, die sich auf die im Artikel 2 Absatz 1 bezeichneten Zweige der Sozialen Sicherheit beziehen.
3. "zuständige Behörde"
in bezug auf Österreich
den Bundesminister für soziale Verwaltung, hinsichtlich der Familienbeihilfen den Bundesminister für Familie, Jugend und Konsumentenschutz,
in bezug auf Finnland
das Sozial- und Gesundheitsministerium;
4. "Träger"
die Einrichtung oder Behörde, der die Anwendung der im Artikel 2 Absatz 1 bezeichneten Rechtsvorschriften oder eines Teiles davon obliegt;
5. "zuständiger Träger" den nach den anzuwendenden Rechtsvorschriften zuständigen Träger;
6. "Versicherungszeiten"

avgiftsperioder och boendeperioder som i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts betecknas eller anses som försäkringsperioder samt perioder som enligt denna lagstiftning är likvärdiga med sådana perioder;

7. "kontantförmån" eller "pension"

kontantförmån eller pension, inbegripet alla delar därav som betalas ur allmänna medel, alla tillägg, anpassningshöjningar och engångsersättningar.

8. "familjeförmån"

i fråga om Österrike familjeförmån,

i fråga om Finland barnbidrag och underhållsstöd.

(2) Övriga begrepp i denna överenskommelse har den betydelse som de har i respektive lagstiftning.

Artikel 2

(1) Denna överenskommelse tillämpas

1. i Österrike på lagstiftning om

- a) sjukförsäkring,
- b) olycksfallsförsäkring,
- c) pensionsförsäkring, med undantag av notarförsäkring,

d) arbetslöshetsunderstöd,

e) familjeförmån;

2. i Finland på lagstiftning om

a) sjukförsäkring samt folkhälso- och sjukhus-service.

b) olycksfalls- och yrkessjukdomsförsäkring,

c) pensionsförsäkring, inbegripet arbetspensionssystemen, folkpensionsförsäkringen och den allmänna familjepensionsförsäkringen,

d) utkomstskydd för arbetslösa,

e) barnbidrag och underhållsstöd,

f) arbetsgivares socialskyddsavgift.

(2) Denna överenskommelse tillämpas även på lagstiftning som kodifierar, ändrar eller kompletterar i stycke 1 nämnd lagstiftning.

(3) Denna överenskommelse tillämpas inte på lagstiftning om nya system eller områden av social trygghet.

(4) Vid tillämpningen av denna överenskommelse beaktas inte lagstiftning som beror på överenskommelser som ingåtts med tredje stat.

Beitragszeiten oder Wohnzeiten, die nach den Rechtsvorschriften, nach denen sie zurückgelegt wurden, als Versicherungszeiten bestimmt oder anerkannt sind, ferner Zeiten, soweit sie in diesen Rechtsvorschriften als solchen Zeiten gleichwertig anerkannt sind;

7. "Geldleistung", "Rente" oder "Pension" eine Geldleistung, Rente oder Pension einschließlich aller ihrer Teile aus öffentlichen Mitteln, aller Zuschläge, Anpassungsbeträge, Zulagen sowie Kapitalabfindungen;

8. "Familienbeihilfe"

in bezug auf Österreich die Familienbeihilfe,

in bezug auf Finnland das Kindergeld und den Unterhaltsbeitrag.

(2) In diesem Abkommen haben andere Ausdrücke die Bedeutung, die ihnen nach den betreffenden Rechtsvorschriften zukommt.

Artikel 2

(1) Dieses Abkommen bezieht sich

1. in Österreich auf die Rechtsvorschriften über

- a) die Krankenversicherung,
- b) die Unfallversicherung,
- c) die Pensionsversicherung mit Ausnahme der Notarversicherung,

d) das Arbeitslosengeld,

e) die Familienbeihilfe;

2. in Finnland auf die Rechtsvorschriften über

a) die Krankenversicherung sowie die Sachleistungen der Volksgesundheit und der Krankenanstalten,

b) die Unfall- und Berufskrankheitenversicherung,

c) die Pensionsversicherung einschließlich der Beschäftigtenpensionssysteme, Volkspensionsversicherung und allgemeinen Familienpensionsversicherung,

d) den Arbeitslosenschutz,

e) das Kindergeld und den Unterhaltsbeitrag,

f) den Sozialversicherungsbeitrag des Dienstgebers.

(2) Dieses Abkommen bezieht sich auch auf alle Rechtsvorschriften, welche die im Absatz 1 bezeichneten Rechtsvorschriften zusammenfassen ändern oder ergänzen.

(3) Dieses Abkommen bezieht sich nicht auf Rechtsvorschriften über ein neues System oder einen neuen Zweig der Sozialen Sicherheit.

(4) Rechtsvorschriften die sich aus Übereinkommen mit dritten Staaten ergeben, sind bei Anwendung dieses Abkommens nicht zu berücksichtigen.

Artikel 3

(1) Om inte annat bestäms i denna överenskommelse, tillämpas den på medborgare i de fördragsslutande staterna och på personer som härleder sin rätt från sådana medborgare.

(2) Denna överenskommelse tillämpas även på flyktingar som avses i konventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning och i protokollet av den 31 januari 1967 till nämnda konvention samt på statslösa personer som avses i konventionen av den 28 september 1954 angående statslösa personers rättsliga ställning.

Artikel 4

Om inte annat bestäms i denna överenskommelse, jämställs vid tillämpning av den ena fördragsslutande statens lagstiftning medborgare i den andra fördragsslutande staten med medborgare i den förstnämnda staten.

Artikel 5

Om inte annat bestäms i denna överenskommelse, utbetalas pensioner och andra kontantförmåner, med undantag av arbetslöshetsförmåner, även när den till förmån berättigade vistas på den andra fördragsslutande statens territorium.

DEL II

Bestämmelser om tillämplig lagstiftning

Artikel 6

Om inte annat bestäms i artikel 7 eller 8, bestäms den på en persons sysselsättning baserade försäkringsstälhörigheten enligt lagstiftningen i den fördragsslutande stat på vars territorium sysselsättningen äger rum. Detta tillämpas på sysselsättning i annans tjänst även när arbetsstället betungssort eller arbetsgivarens hemort är belägen på den andra fördragsslutande statens territorium.

Artikel 7

(1) Om en person som är sysselsatt i ett företag på den ena fördragsslutande statens territorium av detta företag utsänds att för dess räkning arbeta på den andra fördragsslutande statens territorium, tillämpas till utgången av de följande

Artikel 3

(1) Dieses Abkommen gilt, soweit es nichts anderes bestimmt, für die Staatsangehörigen der Vertragsstaaten und für Personen, die ihre Rechte von einem solchen Staatsangehörigen ableiten.

(2) Dieses Abkommen ist auch auf Flüchtlinge im Sinne der Konvention vom 28. Juli 1951 über die Rechtsstellung der Flüchtlinge und des Protokolls hiezu vom 31. Jänner 1967 sowie auf Staatenlose im Sinne der Konvention vom 28. September 1954 über die Rechtsstellung der Staatenlosen anzuwenden.

Artikel 4

Bei Anwendung der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates stehen, soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt, dessen Staatsangehörigen die Staatsangehörigen des anderen Vertragsstaates gleich.

Artikel 5

Pensionen, Renten und andere Geldleistungen, mit Ausnahme der Leistungen bei Arbeitslosigkeit, sind, soweit dieses Abkommen nichts anderes bestimmt auch bei Aufenthalt des Berechtigten im Gebiet des anderen Vertragsstaates zu zahlen.

ABSCHNITT II

Bestimmungen über die anzuwendenden Rechtsvorschriften

Artikel 6

Soweit die Artikel 7 und 8 nichts anderes bestimmen, richtet sich die Versicherungspflicht einer Person auf Grund einer Erwerbstätigkeit nach den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, in dessen Gebiet diese Erwerbstätigkeit ausgeübt wird. Dies gilt bei Ausübung einer unselbständigen Erwerbstätigkeit auch dann, wenn sich der Wohnort des Dienstnehmers oder der Sitz seines Dienstgebers im Gebiet des anderen Vertragsstaates befindet.

Artikel 7

(1) Wird ein Dienstnehmer, der im Gebiet eines Vertragsstaates von einem Unternehmen beschäftigt wird, von diesem Unternehmen zur Ausführung einer Arbeit für dessen Rechnung in das Gebiet des anderen Vertragsstaates entsen-

de 24 månaderna efter det han utsändes den förstnämnda statens lagstiftning som om han ännu vore sysselsatt på denna stats territorium.

(2) Om en arbetstagare vid ett flygtrafikföretag som har hemort på den ena fördragsslutande statens territorium utsänds från denna stats territorium till den andra fördragsslutande statens territorium, tillämpas alljämt den förstnämnda statens lagstiftning som om han ännu vore sysselsatt på denna stats territorium.

(3) På fartygsbesättningar och på andra personer som annat än tillfälligt är sysselsatta ombord på havsfartyg tillämpas lagstiftningen i den fördragsslutande stat vars flagga fartyget för.

(4) Styckena 1 och 2 tillämpas oberoende av de ifrågavarande personernas medborgarskap.

Artikel 8

(1) Om en medborgare i den ena fördragsslutande staten är sysselsatt i denna stats tjänst eller hos en medlem av dess officiella representation i den andra fördragsslutande staten, bestäms försäkringstillhörigheten under sysselsättningsstiden enligt den förstnämnda statens lagstiftning som om personen vore sysselsatt i den staten.

(2) Om en arbetstagare som avses i stycke 1 innan sysselsättningen börjar har varit bosatt i sysselsättningsstaten, kan han inom tre månader från det sysselsättningen inletts välja lagstiftningen i sysselsättningsstaten att tillämpas i fråga om försäkringstillhörigheten. Valet skall meddelas arbetsgivaren. Den valda lagstiftningen tillämpas från dagen för meddelandet.

(3) Styckena 1 och 2 tillämpas på motsvarande sätt på arbetstagare som avses i stycke 1 och som är anställda hos någon annan offentligrättslig arbetsgivare.

Artikel 9

(1) De båda fördragsslutande staternas behöriga myndigheter kan gemensamt göra undantag från bestämmelserna i artiklarna 6—8 då det sker i de ifrågavarande personernas intresse.

(2) Tillämpning av stycke 1 förutsätter ansökan av arbetstagaren och hans arbetsgivare.

(3) Skall med stöd av stycke 1 den ena fördragsslutande statens lagstiftning tillämpas på

det, so gelten bis zum Ende des 24. Kalendermonates nach dieser Entsendung die Rechtsvorschriften des ersten Vertragsstaates so weiter, als wäre er noch in dessen Gebiet beschäftigt.

(2) Wird ein Dienstnehmer eines Luftfahrtunternehmens mit dem Sitz im Gebiet eines Vertragsstaates aus dessen Gebiet in das Gebiet des anderen Vertragsstaates entsendet, so gelten die Rechtsvorschriften des ersten Vertragsstaates so weiter, als wäre er noch in dessen Gebiet beschäftigt.

(3) Für die Besatzung eines Seeschiffes sowie andere nicht nur vorübergehend auf einem Seeschiff beschäftigte Personen gelten die Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, dessen Flagge das Schiff führt.

(4) Die Absätze 1 und 2 gelten ohne Rücksicht auf die Staatsangehörigkeit der in Betracht kommenden Person.

Artikel 8

(1) Wird ein Staatsangehöriger eines Vertragsstaates von diesem oder einem Mitglied einer amtlichen Vertretung dieses Vertragsstaates im anderen Vertragsstaat beschäftigt, so gelten für die Dauer der Beschäftigung in bezug auf die Versicherungspflicht die Rechtsvorschriften des ersten Vertragsstaates so, als wäre er dort beschäftigt.

(2) Hat sich ein im Absatz 1 genannter Dienstnehmer vor Beginn der Beschäftigung gewöhnlich in dem Beschäftigungsstaat aufgehalten, so kann er binnen drei Monaten nach Beginn der Beschäftigung in bezug auf die Versicherungspflicht die Anwendung der Rechtsvorschriften des Beschäftigungsstaates wählen. Die Wahl ist gegenüber dem Dienstgeber zu erklären. Die gewählten Rechtsvorschriften gelten vom Tage der Erklärung ab.

(3) Absätze 1 und 2 gelten entsprechend für im Absatz 1 genannte Dienstnehmer, die von einem anderen öffentlichen Dienstgeber beschäftigt werden.

Artikel 9

(1) Die zuständigen Behörden der beiden Vertragsstaaten können einvernehmlich Ausnahmen von den Artikeln 6 bis 8 im Interesse der betroffenen Personen vorsehen.

(2) Die Anwendung des Absatzes 1 ist von einem Antrag des Dienstnehmers und seines Dienstgebers abhängig.

(3) Gelten für eine Person nach Absatz 1 die Rechtsvorschriften des einen Vertragsstaates, ob-

en person, fastän han är sysselsatt på den andra fördragsslutande statens territorium, tillämpas lagstiftningen som om sysselsättningen ägde rum på den förstnämnda statens territorium.

wohl sie die Erwerbstätigkeit im Gebiet des anderen Vertragsstaates ausübt, so sind die Rechtsvorschriften so anzuwenden, als ob sie diese Erwerbstätigkeit im Gebiet des ersten Vertragsstaates ausüben würde.

DEL III

Särskilda bestämmelser

Kapitel 1

Sjukdom, moderskap och död (begravningsbidrag)

Artikel 10

Om en person kan tillgodoräkna sig försäkringsperioder enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning, räknas försäkringsperioderna samman när förmåner bestäms, förutsatt att de inte sammanfaller.

Artikel 11

(1) På personer som uppstår pension från pensionsförsäkringen i de fördragsslutande staterna tillämpas lagstiftningen om sjukförsäkring i den fördragsslutande stat på vars territorium pensionstagarna är bosatta. Därvid skall, när pension beviljas bara enligt den andra fördragsslutande statens lagstiftning, denna pension betraktas såsom pension enligt den förstnämnda statens lagstiftning.

(2) Stycke 1 tillämpas på motsvarande sätt på pensions sökande.

Artikel 12

I de fall som avses i den andra meningen i artikel 11 stycke 1 beviljas förmånerna

i Österrike

av behörig kretssjukvård på ifrågavarande persons vistelseort.

i Finland

i fråga om sjukförsäkringsförmåner av Folkpensionsanstaltens lokalbyrå på vistelseorten.

i fråga om folkhälsoservice av hälsovårdscentralen på vistelseorten.

i fråga om sjukhusservice av sjukvårdsanstalten på vistelseorten.

ABSCHNITT III

Besondere Bestimmungen

Kapitel 1

Krankheit, Mutterschaft und Tod (Sterbegeld)

Artikel 10

Hat eine Person nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Versicherungszeiten erworben, so sind diese für den Erwerb eines Leistungsanspruches zusammenzurechnen, soweit sie nicht auf dieselbe Zeit entfallen.

Artikel 11

(1) Auf Pensionsempfänger aus der Pensionsversicherung der Vertragsstaaten sind die Rechtsvorschriften über die Krankenversicherung der Pensionisten des Vertragsstaates anzuwenden, in dessen Gebiet sich die Pensionsempfänger gewöhnlich aufhalten. Dabei gilt bei Gewährung einer Pension nur nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates diese Pension als Pension nach den Rechtsvorschriften des ersten Vertragsstaates.

(2) Absatz 1 gilt entsprechend für Pensionerwerber.

Artikel 12

In den Fällen des Artikels 11 Absatz 1 zweiter Satz sind die Leistungen zu gewähren

in Österreich

von der für den Aufenthaltsort der betreffenden Person zuständigen Gebietskrankenkasse.

in Finnland

die Leistungen der Krankenversicherung von dem für den Aufenthaltsort zuständigen Bezirksbüro der Sozialversicherungsanstalt,

die Sachleistungen der Volksgesundheit von dem für den Aufenthaltsort zuständigen örtlichen Gesundheitszentrum.

die Sachleistungen der Krankenanstalten von der für den Aufenthaltsort zuständigen Krankenanstalt.

Kapitel 2

Ålderdom, arbetsförmågenhet och död (pensioner)

Avdelning 1

Beviljande av förmåner enligt österrikisk lagstiftning

Artikel 13

Om en person kan tillgodoräkna sig försäkringsperioder enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning, räknas försäkringsperioderna samman när rätten till förmån bestäms, förutsatt att de inte sammanfaller.

Artikel 14

Då en person som kan tillgodoräkna sig försäkringsperioder enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning eller hans förmånstagare ansöker om förmåner, bestämmer den österrikiska försäkringsanstalten förmånerna enligt följande:

a) Försäkringsanstalten fastställer med stöd av den lagstiftning som den tillämpar huruvida personen på basen av de sammanräknade försäkringsperioderna har rätt till förmån.

b) Om rätt till förmån föreligger, beräknar försäkringsanstalten först det teoretiska beloppet av den förmån som skulle ha beviljats om alla försäkringsperioder som fullgjorts enligt båda fördragsslutande staternas lagstiftning hade fullgjorts enbart enligt den lagstiftning som denna försäkringsanstalt tillämpar. Om förmånens storlek inte är beroende av försäkringstiden, betraktas detta belopp såsom det teoretiska beloppet.

c) På basen av det teoretiska belopp som beräknats på basen av punkt b bestämmer försäkringsanstalten den delförmån som skall utbetalas enligt förhållandet mellan de försäkringsperioder som skall beaktas enligt den lagstiftning som försäkringsanstalten tillämpar och de försäkringsperioder som skall beaktas enligt båda fördragsslutande staternas lagstiftning.

(2) Om de försäkringsperioder som skall beaktas enligt österrikisk lagstiftning inte uppgår till tolv månader sammanlagt, beviljas inte förmån enligt denna lagstiftning, fastän rätt till förmån skulle föreligga enligt österrikisk lagstiftning utan tillämpning av artikel 13.

Kapitel 2

Alter, Invalidität und Tod (Pensionen)

Teil 1

Gewährung von Leistungen nach den österreichischen Rechtsvorschriften

Artikel 13

Hat eine Person nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Versicherungszeiten erworben, so sind diese für den Erwerb eines Leistungsanspruches zusammenzurechnen, soweit sie nicht auf dieselbe Zeit entfallen.

Artikel 14

(1) Beanspruchen eine Person, die nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Versicherungszeiten erworben hat, oder ihre Hinterbliebenen Leistungen, so hat der österreichische Träger die Leistungen auf folgende Weise festzustellen:

a) Der Träger hat nach den von ihm anzuwendenden Rechtsvorschriften festzustellen, ob die betreffende Person unter Zusammenrechnung der Versicherungszeiten Anspruch auf die Leistung hat.

b) Besteht ein Anspruch auf eine Leistung, so hat der Träger zunächst den theoretischen Betrag der Leistung zu berechnen, die zustehen würde, wenn alle nach den Rechtsvorschriften der beiden Vertragsstaaten zurückgelegten Versicherungszeiten ausschließlich nach den für ihn geltenden Rechtsvorschriften zurückgelegt worden wären. Ist der Betrag der Leistung von der Versicherungsdauer unabhängig, so gilt dieser Betrag als theoretischer Betrag.

c) Sodann hat der Träger die geschuldete Teilleistung auf der Grundlage des nach Buchstabe b errechneten Betrages nach dem Verhältnis zu berechnen, das zwischen der Dauer der nach seinen Rechtsvorschriften zu berücksichtigenden Versicherungszeiten und der Gesamtdauer der nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten zu berücksichtigenden Versicherungszeiten besteht.

(2) Erreichen die Versicherungszeiten, die nach den österreichischen Rechtsvorschriften zu berücksichtigen sind, insgesamt nicht zwölf Monate für die Berechnung der Leistung, so ist nach diesen Rechtsvorschriften keine Leistung zu gewähren, es sei denn daß nach den österreichischen Rechtsvorschriften auch ohne Anwendung des Artikels 13 Anspruch auf diese Leistung besteht.

Artikel 15

De österrikiska försäkringsanstalterna iakttar vid tillämpningen av artiklarna 13 och 14 följande:

1. Vid bestämmande av försäkringsgren och behörig försäkringsanstalt beaktas bara österrikiska försäkringsperioder.

2. Om en förutsättning för beviljande av förmåner enligt österrikisk lagstiftning är fullgjorda avgiftsperioder, beaktas av finska försäkringsperioder bara de perioder under vilka ifrågavarande person omfattades av finsk arbetspensionslagstiftning eller före den 1 juli 1962 av finska statens inkomstbeskattning.

3. Artiklarna 13 och 14 tillämpas inte vid bestämmande av rätt till den engångsersättning, som från gruvarbetarnas pensionsförsäkring beviljas gruvarbetare på basen av långvarig sysselsättning, eller vid utbetalning av ersättningen.

4. Vid tillämpningen av artikel 14 stycke 1 iakttas följande:

a) Som neutrala tider betraktas även tider under vilka den försäkrade hade rätt till ålders- eller invalidpension enligt finsk lagstiftning.

b) Beräkningsgrunden bildas bara av österrikiska försäkringsperioder.

c) Tilläggsförsäkringsavgifter, gruvarbetstillägg, hjälplöshetstillägg och utjämningsstillägg beaktas inte.

5. Vid tillämpningen av artikel 14 stycke 1 punkterna b och c beaktas i fråga om sammanfallande försäkringsperioder deras faktiska tid

6. Överstiger vid tillämpningen av artikel 14 stycke 1 punkt c de försäkringsperioder som skall beaktas med stöd av båda fördragsslutande staternas lagstiftning den största sammanlagda längd som i österrikisk lagstiftning uppställts för beräkning av höjningsdelen, beräknas delpensionen enligt förhållandet mellan de försäkringsperioder som skall beaktas med stöd av österrikisk lagstiftning och den nämnda största sammanlagda längden av försäkringsperioderna.

7. Vid bestämmande av hjälplöshetstillägg tillämpas artikel 14 stycke 1 punkterna b och c. På motsvarande sätt tillämpas artikel 17.

Artikel 15

Die österreichischen Träger haben die Artikel 13 und 14 nach folgenden Regeln anzuwenden.

1. Für die Feststellung der Leistungszugehörigkeit und Leistungszuständigkeit sind nur österreichische Versicherungszeiten zu berücksichtigen.

2. Hängt nach den österreichischen Rechtsvorschriften die Gewährung von Leistungen davon ab, daß Beitragszeiten zurückgelegt sind, so sind von den finnischen Versicherungszeiten nur jene zu berücksichtigen, während denen die betreffende Person den finnischen Rechtsvorschriften über Beschäftigungspensionen oder vor dem 1. Juli 1962 der staatlichen Einkommensteuer in Finnland unterlag.

3. Die Artikel 13 und 14 gelten nicht für die Anspruchsvoraussetzungen und für die Leistung des Bergmannstreuegeldes aus der knappschaftlichen Pensionsversicherung.

4. Bei der Durchführung des Artikels 14 Absatz 1 gilt folgendes:

a) Als neutrale Zeiten gelten auch Zeiten, während derer der Versicherte einen Anspruch auf eine Pension aus dem Versicherungsfall des Alters beziehungsweise der Invalidität nach den finnischen Rechtsvorschriften hatte.

b) Die Bemessungsgrundlage ist nur aus den österreichischen Versicherungszeiten zu bilden.

c) Beiträge zur Höherversicherung, der knappschaftliche Leistungszuschlag, der Hilflosenzuschuß und die Ausgleichszulage haben außer Ansatz zu bleiben.

5. Bei Durchführung des Artikels 14 Absatz 1 Buchstaben b und c sind sich deckende Versicherungszeiten mit ihrem tatsächlichen Ausmaß zu berücksichtigen.

6. Übersteigt bei Durchführung des Artikels 14 Absatz 1 Buchstabe c die Gesamtdauer der nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten zu berücksichtigenden Versicherungszeiten das nach den österreichischen Rechtsvorschriften für die Bemessung des Steigerungsbetrages festgelegte Höchstausmaß, so ist die geschuldete Teilpension nach dem Verhältnis zu berechnen, das zwischen der Dauer der nach den österreichischen Rechtsvorschriften zu berücksichtigenden Versicherungszeiten und dem erwähnten Höchstausmaß von Versicherungsmonaten besteht.

7. Für die Bemessung des Hilflosenzuschusses gilt Artikel 14 Absatz 1 Buchstaben b und c; Artikel 17 ist entsprechend anzuwenden.

8. Till det belopp som beräknats enligt artikel 14 stycke 1 punkt c läggs vid behov höjningsposter för tilläggsförsäkringsavgifter, gruvarbetstillägg, hjälplöshetsstillägg och utjämningsstillägg.

9. Om det enligt österrikisk lagstiftning förutsätts för beviljande av förmåner på basen av pensionsförsäkringen för gruvarbetare att gruvarbete utförts vid vissa företag på det sätt som föreskrivs i österrikisk lagstiftning, beaktas av de finska försäkringsperioderna bara dem som byggs på likartad sysselsättning i ett likartat företag.

10. Specialprestationer beviljas i samma omfattning som österrikisk delförmån. På motsvarande sätt tillämpas artikel 17.

Artikel 16

(1) Uppstår rätt till förmån enligt österrikisk lagstiftning även utan beaktande av artikel 13, beviljar den österrikiska försäkringsanstalten den förmån som utgår på basen av de försäkringsperioder som skall beaktas enligt den lagstiftning som anstalten tillämpar, så länge som motsvarande rätt till förmån inte har uppkommit enligt finsk lagstiftning.

(2) Den förmån som bestämts enligt stycke 1 fastställs enligt artikel 14 på nytt, när motsvarande rätt till förmån uppkommer enligt finsk lagstiftning. Den på nytt fastställda förmånen betalas från den dag då betalningen av förmån enligt finsk lagstiftning börjar. Att tidigare beslut varit tillaga kraft hindrar inte nytt fastställande.

Artikel 17

Om en person enligt österrikisk lagstiftning har rätt till förmån även utan beaktande av artikel 13 och förmånen vore större än det sammanlagda beloppet av den österrikiska förmån som beräknats enligt artikel 14 stycke 1 punkt c och den finska förmånen, beviljar den österrikiska försäkringsanstalten sin sålunda beräknade förmån i form av en delförmån som ökas med skillnaden mellan det sammanlagda beloppet och den förmån som skulle beviljas med stöd bara av den lagstiftning som anstalten tillämpar.

8. Der nach Artikel 14 Absatz 1 Buchstabe c errechnete Betrag erhöht sich allenfalls um Steigerungsbeträge für Beiträge zur Höherversicherung, den knappschaftlichen Leistungszuschlag, den Hilflosenzuschuß und die Ausgleichszulage.

9. Hängt nach den österreichischen Rechtsvorschriften die Gewährung von Leistungen der knappschaftlichen Pensionsversicherung davon ab, daß wesentlich bergmännische Tätigkeiten im Sinne der österreichischen Rechtsvorschriften in bestimmten Betrieben zurückgelegt sind, so sind von den finnischen Versicherungszeiten nur jene zu berücksichtigen, denen eine Beschäftigung in einem gleichartigen Betrieb mit einer gleichartigen Tätigkeit zugrunde liegt.

10. Sonderzahlungen gebühren im Ausmaß der österreichischen Teilleistung; Artikel 17 ist entsprechend anzuwenden.

Artikel 16

(1) Besteht nach den österreichischen Rechtsvorschriften auch ohne Berücksichtigung des Artikels 13 ein Anspruch auf Leistung, so hat der österreichische Träger die allein auf Grund der nach den von ihm anzuwendenden Rechtsvorschriften zu berücksichtigenden Versicherungszeiten gebührende Leistung zu gewähren, solange ein entsprechender Leistungsanspruch nach den finnischen Rechtsvorschriften nicht besteht.

(2) Eine nach Absatz 1 festgestellte Leistung ist nach Artikel 14 neu festzustellen, wenn ein entsprechender Leistungsanspruch nach den finnischen Rechtsvorschriften entsteht. Die Neufeststellung erfolgt mit Wirkung vom Tag des Beginnes der Leistung nach den finnischen Rechtsvorschriften. Die Rechtskraft früherer Entscheidungen steht der Neufeststellung nicht entgegen.

Artikel 17

Hat eine Person nach den österreichischen Rechtsvorschriften auch ohne Berücksichtigung des Artikels 13 Anspruch auf Leistung und wäre diese höher als die Summe der nach Artikel 14 Absatz 1 Buchstabe c errechneten österreichischen Leistung und der finnischen Leistung, so hat der österreichische Träger seine so berechnete Leistung, erhöht um den Unterschiedsbetrag zwischen dieser Summe und der Leistung, die nach den von ihm anzuwendenden Rechtsvorschriften allein zustünde, als Teilleistung zu gewähren.

Avdelning 2

Beviljande av förmåner enligt finsk lagstiftning

Artikel 18

Om en person när han blir arbetsförmögen inte annars uppfyller villkoren rörande boendetid i finsk arbetspensionslagstiftning, likställs tider under vilka han på grund av sysselsättning varit försäkrad inom österrikisk pensionsförsäkring med tider under vilka han varit bosatt i Finland, förutsatt att dessa tider inte sammanfaller.

Artikel 19

(1) Om en person har rätt till invalidpension enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning, iaktas vid beräkningen av invalidpension enligt finsk arbetspensionslagstiftning följande:

a) Såsom till pension berättigande tid beaktas den faktiska sysselsättningstiden i Finland.

b) Om en person när han blir arbetsförmögen har rätt enligt finsk arbetspensionslagstiftning att tillgodoräkna sig tiden från det arbetsförmågan inträdde till det han uppnår pensionsåldern eller om han under de tolv månaderna omedelbart innan arbetsförmågan inträdde var minst åtta månader försäkrad i Österrike och om han även är bosatt i Österrike när arbetsförmågan inträder, höjs den pension som beräknats enligt punkt a genom multiplicering av pensionsbeloppet med en koefficient. Koefficienten uträknas så att talet 480 divideras med det antal hela månader som ingår i tiden från det personen fyllde 23 år till det arbetsförmågan inträdde. Koefficienten är högst 40. I fråga om arbetsförhållanden i vilka pensioner intjänas snabbare än enligt försäkring som avses i lagen om pension för arbetstagare, anlitas i stället för talen 480 och 40 talen 360 och 30. Vid tillämpningen av den första meningen likställs i Österrike med försäkring den tid under vilken personen har åtnjutit pension från egen pensionsförsäkring, dagpenning på grund av sjukdom, förmån som utgår på grund av moderskap eller arbetslöshetsunderstöd enligt österrikisk lagstiftning eller vårdats på anstalt på den österrikiska försäkringsanstalts räkning. Den som är under 24 år beviljas pensionen till det belopp som den skulle ha haft om han hade blivit arbetsförmögen när hans sista arbetsförhållande i Finland upphörde.

Teil 2

Gewährung von Leistungen nach den finnischen Rechtsvorschriften

Artikel 18

Erfüllt eine Person bei Eintritt der Invalidität nicht die Wohnzeitvoraussetzungen nach den finnischen Rechtsvorschriften über Beschäftigtenpensionen, so werden Zeiten, während denen sie auf Grund einer Erwerbstätigkeit in der österreichischen Pensionsversicherung versichert war, den Wohnzeiten in Finnland gleichgestellt, soweit sie nicht auf dieselbe Zeit entfallen.

Artikel 19

(1) Hat eine Person nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten Anspruch auf eine Invaliditätspension, so ist die Invaliditätspension nach den finnischen Rechtsvorschriften über Beschäftigtenpensionen nach folgenden Bestimmungen zu berechnen:

a) Als eine pensionsberechtigende Zeit ist die tatsächliche Beschäftigungszeit in Finnland zu berücksichtigen.

b) Hat eine Person bei Eintritt der Invalidität nach den finnischen Rechtsvorschriften über Beschäftigtenpensionen Anspruch auf Anrechnung der Zeit zwischen dem Eintritt der Invalidität und der Erreichung des Pensionsalters oder war sie während der zwölf Monate unmittelbar vor Eintritt der Invalidität mindestens acht Monate in Österreich versichert und wohnt sie auch bei Eintritt der Invalidität in Österreich, so ist die nach Buchstabe a berechnete Pension zu erhöhen, indem der Pensionsbetrag mit einem Koeffizienten multipliziert wird. Der Koeffizient ist so zu berechnen, daß die Zahl 480 durch die Zahl jener vollen Monate dividiert wird, die zwischen der Vollendung des 23. Lebensjahres der betreffenden Person und dem Eintritt der Invalidität liegen. Der Höchstbetrag des Koeffizienten beträgt 40. Auf Beschäftigungsverhältnisse für die höhere Steigerungsbeträge als in der obligatorischen Versicherung nach dem Dienstnehmerpensionsgesetz gewährt werden, sind anstelle der Zahlen 480 und 40 die Zahlen 360 und 30 anzuwenden. Bei Anwendung des ersten Satzes wird der Versicherung in Österreich die Zeit gleichgestellt, während der die betreffende Person Pension aus eigener Pensionsversicherung, Krankengeld, Wochengeld oder Arbeitslosengeld nach den österreichischen Rechtsvorschriften bezogen oder sich auf Rechnung eines österreichischen Trägers in Anstaltspflege

c) Om det sammanlagda beloppet av den på basen av punkterna a och b bestämda pensionen och den österrikiska pensionen är mindre än den pension som bestämts enbart enligt finsk lagstiftning, betalar den behöriga finska försäkringsanstalten skillnaden. När skillnaden beräknas beaktas pensionerna till de belopp som de har när rätten till pension uppkommer eller, om rätten till någondera pensionen uppkommer senare, vid den tidpunkt då den sistnämnda rätten uppkommer.

d) Vid tillämpning av finsk lagstiftning om pensionens maximibelopp beaktas inte österrikisk pension.

(2) Stycke 1 tillämpas på motsvarande sätt även vid beräkning av familjepension enligt finsk arbetspensionslagstiftning.

(3) Pensionen betalas enligt finsk lagstiftning till dess personens rätt att få pension från Österrike har avgjorts. I detta fall bestäms pensionen på nytt enligt bestämmelserna i denna överenskommelse. Om tillämpningen av överenskommelsen leder till att pensionen borde ha varit mindre än vad som utbetalts, anses det överskjutande beloppet som förskott och kan avdras från kommande pensionsbetalningar.

Artikel 20

Vid beviljande av förmåner på basen av folkpensionsförsäkring och allmän familjepensionsförsäkring tillämpas följande:

1. I Österrike eller Finland bosatta österrikiska medborgare som inte uppfyller de i den finska folkpensionslagen för erhållande av ålderspension stadgade villkoren rörande boende i Finland har, såvida de övriga förutsättningarna föreligger, rätt till ålderspensionens basdel, om de efter det de fyllt 16 år varit bosatta i Finland en oavbruten tid av minst fem år.

2. I Österrike eller Finland bosatta österrikiska medborgare som inte uppfyller de i den finska familjepensionslagen stadgade villkoren rörande änkans och den avlidnes boende i Finland har,

befunden har. För en person vor Vorellung des 24. Lebensjahres gebührt die Pension in der Höhe, die bei Eintritt der Invalidität während des letzten Beschäftigungsverhältnisses in Finnland gebührt hätte.

c) Ist der Gesamtbetrag der nach den Buchstaben a und b festgestellten Pension und der österreichischen Pension geringer als die ohne Anwendung des Abkommens nach den finnischen Rechtsvorschriften gebührende Pension, so hat der zuständige finnische Träger die festgestellte Pension um den Unterschiedsbetrag zu erhöhen. Der Unterschiedsbetrag ist auf der Grundlage der Pensionsbeträge bei Beginn des Pensionsanspruches oder, wenn der Anspruch auf eine Pension später anfällt, zu diesem Zeitpunkt zu berechnen.

d) Bei Anwendung der finnischen Rechtsvorschriften betreffend den Höchstbetrag der Pension ist die österreichische Pension nicht zu berücksichtigen.

(2) Absatz 1 ist auch bei der Berechnung der Familienpension nach den finnischen Rechtsvorschriften über Beschäftigtenpensionen entsprechend anzuwenden.

(3) Die Pension ist nach den finnischen Rechtsvorschriften zu zahlen, bis über den Anspruch der Person auf Pension nach den österreichischen Rechtsvorschriften entschieden ist. In diesem Fall ist die Pension nach den Bestimmungen dieses Abkommens neu festzustellen. Führt die Anwendung des Abkommens dazu, daß die Pension in einer geringeren Höhe zu zahlen gewesen wäre, gilt die Überzahlung als Vorschußzahlung der Pension und kann mit künftigen Pensionsleistungen verrechnet werden.

Artikel 20

Für die Gewährung von Leistungen aus der Volkspensionsversicherung und der allgemeinen Familienpensionsversicherung gilt folgendes:

1. In Österreich oder in Finnland wohnende österreichische Staatsangehörige, die die Wohnvoraussetzungen nach dem finnischen Volkspensionsgesetz in bezug auf die Alterspension nicht erfüllen, haben, wenn alle sonstigen Voraussetzungen erfüllt sind, Anspruch auf den Grundbetrag der Alterspension, wenn sie nach dem vollendeten 16. Lebensjahr mindestens fünf Jahre ununterbrochen in Finnland gewohnt haben.

2. In Österreich oder in Finnland wohnende österreichische Staatsangehörige, die die Wohnvoraussetzungen nach dem finnischen Familienpensionsgesetz in bezug auf die Witwenpension

såvida de övriga förutsättningarna föreligger, rätt till änkepensionens basdel, om den avlidne var österrikisk medborgare samt både han och hans änka efter det de fyllt 16 år varit bosatta i Finland en oavbruten tid av minst fem år och den avlidne vid sin död var österrikisk medborgare och bosatt i Österrike eller Finland.

3. I Österrike eller Finland bosatta österrikiska medborgare som inte uppfyller de i den finska familjepensionlagen stadgade villkoren rörande barnets och den avlidnes boende i Finland har, såvida de övriga förutsättningarna föreligger, rätt till barnpension, om den avlidne var österrikisk medborgare och efter det han fyllt 16 år varit bosatt i Finland en oavbruten tid av minst fem år och vid sin död var bosatt i Österrike eller Finland

Kapitel 3

Olycksfall i arbetet och yrkessjukdomar

Artikel 21

(1) En person som på grund av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom har rätt till sjukvårdsförmåner enligt den ena fördragsslutande statens lagstiftning erhåller vid vistelse på den andra fördragsslutande statens territorium sjukvårdsförmåner, med undantag av yrkesmässig rehabilitering, på den behöriga försäkringsanstaltens bekostnad av försäkringsanstalten på vistelseorten enligt den lagstiftning som gäller för den sistnämnda försäkringsanstalten.

(2) I de fall som avses i stycke 1 beviljas sjukvårdsförmånerna

i Österrike

av den kretssjukkassa som kommer i fråga på den till förmån berättigades vistelseort.

i Finland

av Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund.

(3) I stället för den österrikiska försäkringsanstalt som anges i stycke 2 kan någon olycksfallsförsäkringsanstalt utge förmånerna.

(4) För beviljande av proteser, större hjälpmedel och andra betydande sjukvårdsförmåner i fall som avses i stycke 1 förutsätts samtycke av behörig försäkringsanstalt, dock så att beviljandet

nicht erfüllen, haben, wenn alle sonstigen Voraussetzungen erfüllt sind, Anspruch auf den Grundbetrag der Witwenpension, wenn sie nach dem vollendeten 16. Lebensjahr mindestens fünf Jahre ununterbrochen in Finnland gewohnt haben und wenn der Verstorbene nach dem vollendeten 16. Lebensjahr mindestens fünf Jahre ununterbrochen in Finnland gewohnt hatte und am Todestag als österreichischer Staatsangehöriger in Österreich oder in Finnland wohnte.

3. In Österreich oder in Finnland wohnende österreichische Staatsangehörige, die die Wohnvoraussetzungen nach dem finnischen Familienpensionsgesetz in bezug auf die Kinderpension nicht erfüllen, haben, wenn alle sonstigen Voraussetzungen erfüllt sind, Anspruch auf Kinderpension, wenn der Verstorbene nach dem vollendeten 16. Lebensjahr mindestens fünf Jahre ununterbrochen in Finnland gewohnt hatte und am Todestag als österreichischer Staatsangehöriger in Österreich oder in Finnland wohnte.

Kapitel 3

Arbeitsunfälle und Berufskrankheiten

Artikel 21

(1) Eine Person, die wegen eines Arbeitsunfalles oder einer Berufskrankheit Anspruch auf Sachleistungen nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates hat, erhält bei Aufenthalt im Gebiet des anderen Vertragsstaates zu Lasten des zuständigen Trägers Sachleistungen mit Ausnahme der Berufsfürsorge vom Träger ihres Aufenthaltsortes nach den für diesen Träger geltenden Rechtsvorschriften.

(2) In den Fällen des Absatzes 1 sind die Sachleistungen zu gewähren

in Österreich

von der für den Aufenthaltsort des Berechtigten in Betracht kommenden Gebietskrankenkasse,

in Finnland

vom Verband der Unfallversicherungsanstalten.

(3) An Stelle des im Absatz 2 genannten österreichischen Trägers kann ein Träger der Unfallversicherung die Leistungen erbringen

(4) Im Falle des Absatzes 1 hängt die Gewährung von Körperersatzstücken, größeren Hilfsmitteln und anderen Sachleistungen von erheblicher Bedeutung davon ab, daß der zuständige

av förmånen inte kan uppskjutas om personens liv eller hälsa äventyras.

(5) I fråga om arbetstagare som avses i artikel 7 stycke 1 eller 2 tillämpas vad som bestäms i styckena 1—4 i denna artikel oberoende av deras medborgarskap.

Artikel 22

(1) Behörig försäkringsanstalt ersätter försäkringsanstalten på vistelseorten för förmåner som utgivits med stöd av artikel 21 med undantag av förvaltningskostnader.

(2) För förenkling av skötseln av uppgifterna kan de behöriga myndigheterna på förslag av försäkringsanstalterna avtala att i samtliga fall eller i vissa grupper av fall skall i stället för individuella ersättningar tillämpas engångsersättningar.

Artikel 23

Om en yrkessjukdom borde ersättas enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning, beviljas förmåner bara enligt lagstiftningen i den fördragsslutande stat på vars territorium ifrågavarande person senast utfört arbete som är ägnat att förorsaka sådan yrkessjukdom.

Kapitel 4 Arbetslöshet

Artikel 24

Österrikska medborgare har rätt att bli medlemmar i arbetslöshetskassor på samma villkor som finska medborgare.

Artikel 25

(1) Försäkringspliktiga sysselsättningstider som fullgjorts enligt den ena fördragsslutande statens lagstiftning beaktas vid bestämmande av rätt till arbetslöshetsförmån enligt den andra fördragsslutande statens lagstiftning, om den arbetslöse har varit sysselsatt i den fördragsslutande stat, där han ansöker om förmån, sammanlagt minst fyra veckor såsom arbetslöshetsförsäkringsskyldig under de tolv senaste månaderna innan han ansöker om förmån.

Träger hierzu seine Zustimmung gibt, es sei denn, daß die Gewährung der Leistung nicht aufgeschoben werden kann, ohne das Leben oder die Gesundheit des Betreffenden ernsthaft zu gefährden.

(5) Die Absätze 1 bis 4 gelten, soweit es sich um Dienstnehmer nach Artikel 7 Absätze 1 und 2 handelt, ohne Rücksicht auf deren Staatsangehörigkeit.

Artikel 22

(1) Der zuständige Träger hat dem Träger des Aufenthaltsortes die in den Fällen des Artikels 21 aufgewendeten Beträge mit Ausnahme der Verwaltungskosten zu erstatten.

(2) Die zuständigen Behörden können auf Vorschlag der beteiligten Träger zur verwaltungsmäßigen Vereinfachung vereinbaren, daß für alle Fälle oder für bestimmte Gruppen von Fällen anstelle von Einzelabrechnungen Pauschalzahlungen treten.

Artikel 23

Wäre eine Berufskrankheit nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten zu entschädigen, so sind Leistungen nur nach den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates zu gewähren, in dessen Gebiet zuletzt eine Beschäftigung ausgeübt wurde, die geeignet ist, eine solche Berufskrankheit zu verursachen.

Kapitel 4 Arbeitslosigkeit

Artikel 24

Österreichische Staatsangehörige haben das Recht, unter den für finnische Staatsangehörige geltenden Bedingungen Mitglied einer Arbeitslosenkasse zu werden.

Artikel 25

(1) Nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates zurückgelegte Zeiten einer beitragspflichtigen Beschäftigung sind für den Anspruch auf Leistungen bei Arbeitslosigkeit nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates zu berücksichtigen, sofern der Arbeitslose in dem Vertragsstaat, in dem er den Anspruch auf eine solche Leistung geltend macht, in den letzten 12 Monaten vor Beantragung dieser Leistung insgesamt mindestens vier Wochen arbeitslosenversicherungspflichtig beschäftigt war.

(2) Den kortaste sysselsättningstid om fyra veckor som förutsätts i stycke 1 tillämpas inte på sådana arbetslösa vilkas sysselsättning avsågs fortgå längre och upphörde utan deras egen förskyllan före utgången av fyra veckor eller som är medborgare i den fördragsslutande stat där de ansöker om förmån.

Artikel 26

Den tid för vilken förmån utges minskas med den tid för vilken den arbetslöse redan erhållit arbetslöshetsförmån från den andra fördragsslutande staten under de tolv senaste månaderna före dagen för ansökan.

Kapitel 5 Familjeförmåner

Artikel 27

(1) På en person som med sina barn är bosatt i den ena fördragsslutande staten och förvärvsarbetar i den andra fördragsslutande staten tillämpas i fråga om rätt till familjeförmåner den förstnämnda statens lagstiftning.

(2) En person som är sysselsatt i den ena fördragsslutande staten och på vilken med stöd av artikel 7 tillämpas den andra fördragsslutande statens lagstiftning behandlas i fråga om rätt till familjeförmåner som om han med sina barn vore bosatt i den stat vars lagstiftning tillämpas.

Artikel 28

Om ett barn som är bosatt i den ena fördragsslutande staten med beaktande av denna överenskommelse har rätt till familjeförmåner enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning, tillämpas enbart lagstiftningen i den stat där barnet är bosatt.

DEL IV Övriga bestämmelser

Artikel 29

(1) Behöriga myndigheter avtalar om administrativa åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av denna överenskommelse. Verkställig-

(2) Die im Absatz 1 festgelegte Voraussetzung der Mindestbeschäftigungszeit von vier Wochen gilt nicht für Arbeitslose, deren Beschäftigung für längere Zeit in Aussicht genommen war, jedoch früher als nach vier Wochen ohne ihr Verschulden geendet hat, oder welche die Staatsangehörigkeit des Vertragsstaates besitzen, in dem sie die Leistung beantragen.

Artikel 26

Die Bezugsdauer wird um die Zeit gemindert, in der der Arbeitslose im anderen Vertragsstaat innerhalb der letzten 12 Monate vor dem Tag der Antragstellung bereits eine Leistung bei Arbeitslosigkeit bezogen hat.

Kapitel 5 Familienbeihilfe

Artikel 27

(1) Für eine Person, die sich in einem Vertragsstaat mit ihren Kindern gewöhnlich aufhält und im anderen Vertragsstaat erwerbstätig ist, gelten in bezug auf den Anspruch auf Familienbeihilfe die Rechtsvorschriften des ersten Vertragsstaates.

(2) Eine Person, die in einem Vertragsstaat beschäftigt ist und auf die nach Artikel 7 die Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates anzuwenden sind, ist in bezug auf den Anspruch auf Familienbeihilfe so zu behandeln, als ob sie sich mit ihren Kindern in dem Vertragsstaat gewöhnlich aufhielte, dessen Rechtsvorschriften nach den vorgenannten Bestimmungen anzuwenden sind.

Artikel 28

Besteht für ein Kind, das sich in einem Vertragsstaat gewöhnlich aufhält, unter Berücksichtigung dieses Abkommens nach den Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten ein Anspruch auf Familienbeihilfe, so gelten ausschließlich die Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, in dem sich das Kind gewöhnlich aufhält.

ABSCHNITT IV Verschiedene Bestimmungen

Artikel 29

(1) Die zuständigen Behörden werden die zur Durchführung dieses Abkommens notwendigen Verwaltungsmaßnahmen in einer Vereinbarung

hetsavtalet kan ingås redan innan denna överenskommelse träder i kraft, men det träder tidigast i kraft samtidigt som överenskommelsen.

(2) De fördragsslutande staternas behöriga myndigheter underrättar varandra angående

a) alla åtgärder som vidtagits för tillämpningen av denna överenskommelse,

b) alla ändringar i lagstiftningen som rör tillämpningen av denna överenskommelse.

(3) För tillämpningen av denna överenskommelse bistår de fördragsslutande staternas myndigheter och försäkringsanstalter varandra och förfar på samma sätt som när de tillämpar sin egen lagstiftning. Denna handräckning är kostnadsfri.

(4) De fördragsslutande staternas försäkringsanstalter och myndigheter får inte avslå ansökningar eller andra handlingar som inlämnats till dem, av den orsaken att de är avfattade på den andra fördragsslutande statens officiella språk.

(5) Läkareundersökningar som utförs vid tillämpning av den ena fördragsslutande statens lagstiftning och avser personer som vistas på den andra fördragsslutande statens territorium, skall på begäran av behörigt organ utföras genom försorg av vistelseortens försäkringsanstalt och på dess bekostnad.

Artikel 30

För underlättande av tillämpningen av denna överenskommelse och i synnerhet för åstadkommande av enkla och snabba förbindelser mellan de försäkringsanstalter som kommer i fråga skall behöriga myndigheter utse kontaktorgan.

Artikel 31

(1) Befrielse från eller nedsättning av skatter, stämpel-, rättegångs- eller registreringsavgifter för handlingar som skall inlämnas enligt den ena fördragsslutande statens lagstiftning utsträcks till att gälla också motsvarande handlingar som skall inlämnas vid tillämpningen av denna överenskommelse eller av den andra fördragsslutande statens lagstiftning.

(2) De handlingar som skall inlämnas vid tillämpningen av denna överenskommelse behöver inte legaliseras.

regeln. Diese Vereinbarung kann bereits vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens geschlossen werden, sie darf jedoch frühestens gleichzeitig mit diesem Abkommen in Kraft treten.

(2) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten haben einander

a) über alle zur Anwendung dieses Abkommens getroffenen Maßnahmen,

b) über alle die Anwendung dieses Abkommens berührenden Änderungen ihrer Rechtsvorschriften

zu unterrichten.

(3) Für die Anwendung dieses Abkommens haben die Behörden und Träger der Vertragsstaaten einander zu unterstützen und wie bei der Anwendung ihrer eigenen Rechtsvorschriften zu handeln. Diese Amtshilfe ist kostenlos.

(4) Die Träger und Behörden eines Vertragsstaates dürfen die bei ihnen eingereichten Anträge und sonstigen Schriftstücke nicht deshalb zurückweisen, weil sie in der Amtssprache des anderen Vertragsstaates abgefaßt sind.

(5) Ärztliche Untersuchungen, die in Durchführung der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates vorgenommen werden und Personen betreffen, die sich im Gebiet des anderen Vertragsstaates aufhalten, sind auf Ersuchen der zuständigen Stelle vom Träger des Aufenthaltsortes zu seinen Lasten zu veranlassen.

Artikel 30

Die zuständigen Behörden haben zur Erleichterung der Durchführung dieses Abkommens, insbesondere zur Herstellung einer einfachen und raschen Verbindung zwischen den beiderseits in Betracht kommenden Trägern, Verbindungsstellen zu errichten.

Artikel 31

(1) Jede in den Vorschriften eines Vertragsstaates vorgesehene Befreiung oder Ermäßigung von Steuern, Stempel-, Gerichts- oder Eintragungsgebühren für Schriftstücke oder Urkunden, die in Anwendung der Rechtsvorschriften dieses Vertragsstaates vorzulegen sind, erstreckt sich auf die entsprechenden Schriftstücke und Urkunden, die in Anwendung dieses Abkommens oder der Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates vorzulegen sind.

(2) Urkunden und Schriftstücke jeglicher Art, die in Anwendung dieses Abkommens vorgelegt werden müssen, bedürfen keiner Beglaubigung.

Artikel 32

(1) Ansökningar, utredningar eller besvär som vid tillämpningen av denna överenskommelse eller av den ena fördragsslutande statens lagstiftning inlämnas till myndighet, försäkringsanstalt eller annan behörig inrättning i den ena fördragsslutande staten, betraktas såsom ansökningar, utredningar eller besvär som inlämnats till myndighet, försäkringsanstalt eller annan behörig inrättning i den andra fördragsslutande staten.

(2) Ansökan om förmån som inlämnats enligt den ena fördragsslutande statens lagstiftning betraktas även såsom ansökan om sådan motsvarande förmån enligt den andra fördragsslutande statens lagstiftning som kommer i fråga med beaktande av denna överenskommelse. Dagen för ansökan i den ena fördragsslutande staten betraktas såsom dag för ansökan även i den andra fördragsslutande staten. Detta tillämpas inte om sökanden uttryckligen begär att fastställandet av förmånen enligt den ena fördragsslutande statens lagstiftning skall uppskjutas.

(3) Ansökningar, utredningar eller besvär som vid tillämpningen av den ena fördragsslutande statens lagstiftning skall inlämnas till myndighet, försäkringsanstalt eller annan behörig inrättning inom en viss tid, kan inom samma tid inlämnas till motsvarande organ i den andra fördragsslutande staten.

(4) Det organ som avses i styckena 1—3 skall utan dröjsmål vidarebefordra dessa ansökningar, utredningar eller besvär till motsvarande organ i den andra fördragsslutande staten.

Artikel 33

(1) De försäkringsanstalter som utger förmåner kan med befriande verkan utbetala förmåner som bygger på denna överenskommelse i det egna landets valuta.

(2) De ersättningar som avses i denna överenskommelse utges i den fördragsslutande stats valuta på vars territorium den försäkringsanstalt som beviljat förmånen har sitt säte.

(3) Överföringar som bygger på denna överenskommelse görs enligt de avtal som i detta avseende tillämpas mellan de fördragsslutande staterna vid tiden för överföringen.

Artikel 32

(1) Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel, die in Anwendung dieses Abkommens oder der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates bei einer Behörde, einem Träger oder einer sonstigen zuständigen Einrichtung eines Vertragsstaates eingereicht werden, sind als bei einer Behörde, einem Träger oder einer sonstigen zuständigen Einrichtung des anderen Vertragsstaates eingereichte Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel anzusehen.

(2) Ein nach den Rechtsvorschriften des einen Vertragsstaates gestellter Antrag auf eine Leistung gilt auch als Antrag auf eine entsprechende Leistung nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates, die unter Berücksichtigung dieses Abkommens in Betracht kommt, wobei der Tag der Antragstellung in dem einen Vertragsstaat auch als Tag der Antragstellung im anderen Vertragsstaat gilt; dies gilt nicht, wenn der Antragsteller ausdrücklich beantragt, daß die Feststellung einer nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates erworbenen Leistung bei Alter aufgeschoben wird.

(3) Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel, die in Anwendung der Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates innerhalb einer bestimmten Frist bei einer Behörde, einem Träger oder einer sonstigen zuständigen Einrichtung dieses Vertragsstaates einzureichen sind, können innerhalb der gleichen Frist bei der entsprechenden Stelle des anderen Vertragsstaates eingereicht werden.

(4) In den Fällen der Absätze 1 bis 3 hat die in Anspruch genommene Stelle diese Anträge, Erklärungen oder Rechtsmittel unverzüglich der entsprechenden zuständigen Stelle des anderen Vertragsstaates zu übermitteln.

Artikel 33

(1) Die leistungspflichtigen Träger können Leistungen auf Grund dieses Abkommens mit befreiender Wirkung in der für sie innerstaatlich maßgebenden Währung erbringen.

(2) Die in diesem Abkommen vorgesehenen Erstattungen haben in der Währung des Vertragsstaates, in dem der Träger, der die Leistungen gewährt hat, seinen Sitz hat, zu erfolgen.

(3) Überweisungen auf Grund dieses Abkommens sind nach Maßgabe der Vereinbarungen vorzunehmen, die diesbezüglich zwischen den Vertragsstaaten im Zeitpunkt der Überweisung gelten.

Artikel 34

(1) Om en försäkringsanstalt i den ena fördragsslutande staten har betalt förskott på en förmån, skall försäkringsanstalten i den andra fördragsslutande staten på begäran av den förstnämnda försäkringsanstalten för dennas räkning innehålla motsvarande förmån som skall utges för samma tid och till vilken rätt uppstår enligt denna fördragsslutande stats lagstiftning. Om försäkringsanstalten i den ena staten har utgett en större förmån än vad som intjänats för en tid för vilken försäkringsanstalten i den andra staten i efterskott utger motsvarande förmån, betraktas det överskjutande beloppet såsom förskott som avses i den första meningen.

(2) Om den ena fördragsslutande statens socialvårdsorgan har utgett en socialvårdsförmån för en tid för vilken i efterskott uppstår rätt till kontantförmåner enligt den andra fördragsslutande statens lagstiftning, skall den sistnämnda statens behöriga försäkringsanstalt på begäran av socialvårdsorganet för dess räkning innehålla ett belopp motsvarande högst den för samma tid i efterskott betalda socialvårdsförmånen som om det vore fråga om en socialvårdsförmån som den sistnämnda statens socialvårdsorgan har utgett.

(3) Om en försäkringsanstalt i den ena fördragsslutande staten med orätt har beviljat en person arbetslöshetsförmåner, kan behörig försäkringsanstalt i den andra fördragsslutande staten, i enlighet med den lagstiftning som den tillämpar, på begäran av den förstnämnda anstalten för dess räkning innehålla den med orätt utbetalda förmånen från efterbetalningen av den arbetslöshetsförmån som den till förmån berättigade beviljas eller från senare utbetalningar.

Artikel 35

(1) Behöriga myndigheter skall i mån av möjlighet bilägga tvister mellan de fördragsslutande staterna rörande tolkningen eller tillämpningen av överenskommelsen.

(2) Kan någon tvist inte biläggas på detta sätt, hänskjuts den på begäran av någondera fördragsslutande staten till en skiljedomstol för avgörande.

(3) Skiljedomstolen bildas särskilt för varje fall så, att vardera fördragsslutande staten utser en medlem och dessa båda medlemmar enar sig om en medborgare i en tredje stat till ordförande. Medlemmarna utses efter två månader och ordfö-

Artikel 34

(1) Hat ein Träger eines Vertragsstaates einen Vorschuß auf eine Leistung gezahlt, so hat der Träger des anderen Vertragsstaates die auf denselben Zeitraum entfallende Nachzahlung einer entsprechenden Leistung, auf die nach den Rechtsvorschriften dieses Vertragsstaates Anspruch besteht, auf Ersuchen und zugunsten des erstgenannten Trägers einzubehalten. Hat der Träger des einen Vertragsstaates für eine Zeit, für die der Träger des anderen Vertragsstaates nachträglich eine entsprechende Leistung zu erbringen hat, eine höhere als die gebührende Leistung gezahlt, so gilt der diese Leistung übersteigende Betrag bis zur Höhe des nachzuzahlenden Betrages als Vorschuß im Sinne des ersten Satzes.

(2) Hat ein Träger der Sozialhilfe eines Vertragsstaates eine Leistung der Sozialhilfe während eines Zeitraumes gewährt, für den nachträglich nach den Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates Anspruch auf Geldleistungen entsteht, so hat der zuständige Träger dieses Vertragsstaates auf Ersuchen und zugunsten des Trägers der Sozialhilfe die auf den gleichen Zeitraum entfallenden Nachzahlungen bis zur Höhe der gezahlten Leistung der Sozialhilfe einzubehalten, als handelte es sich um eine vom Träger der Sozialhilfe des letzteren Vertragsstaates gezahlte Leistung der Sozialhilfe.

(3) Hat der Träger eines Vertragsstaates einer Person zu Unrecht Leistungen bei Arbeitslosigkeit gewährt, so kann auf dessen Ersuchen und zu dessen Gunsten der zuständige Träger des anderen Vertragsstaates den zu Unrecht gewährten Betrag von einer Nachzahlung oder den laufenden Zahlungen einer Leistung bei Arbeitslosigkeit an den Berechtigten nach Maßgabe der für ihn geltenden innerstaatlichen Rechtsvorschriften einbehalten.

Artikel 35

(1) Streitigkeiten zwischen den Vertragsstaaten über die Auslegung oder Anwendung des Abkommens sollen, soweit möglich, durch die zuständigen Behörden beigelegt werden.

(2) Kann eine Streitigkeit auf diese Weise nicht beigelegt werden, so wird sie auf Verlangen eines Vertragsstaates einem Schiedsgericht unterbreitet.

(3) Das Schiedsgericht wird von Fall zu Fall gebildet, indem jeder Vertragsstaat ein Mitglied bestellt und beide Mitglieder sich auf den Angehörigen eines dritten Staates als Vorsitzenden einigen. Die Mitglieder werden innerhalb von

randen efter tre månader från det den ena fördragsslutande staten har meddelat den andra att den önskar hänskjuta tvisten till en skiljedomstol.

(4) Om de frister som anges i stycke 3 inte iaktas, kan vardera fördragsslutande staten, såvida inte annat avtalas, be att Internationella domstolens president företar de utnämningar som behövs. Är presidenten medborgare i någondera staten eller förhindrad av annan orsak, företar vicepresidenten utnämningarna. Är vicepresidenten medborgare i någondera staten eller också han förhindrad, företas utnämningarna av den till rangen därefter främste medlemmen av domstolen som inte är medborgare i någondera staten.

(5) Skiljedomstolen träffar sitt avgörande genom majoritetsbeslut på basen av avtal mellan parterna och allmän folkrätt. Dess beslut är bindande. Vardera fördragsslutande staten betalar kostnaderna för sin medlem och för sitt deltagande i skiljemannaförfarandet. Kostnaderna för ordföranden och övriga kostnader fördelas lika mellan de fördragsslutande staterna. Skiljedomstolen kan även besluta om annan kostnadsreglering. I övrigt reglerar skiljedomstolen själv sitt förfarande.

DEL V

Öveegångs- och slutbestämmelser

Artikel 36

(1) Denna överenskommelse medför ingen rätt till förmåner för tiden före dess ikraftträdande.

(2) Vid bestämmande av rätt till förmåner enligt denna överenskommelse beaktas även försäkringsperioder som fullgjorts enligt någondera fördragsslutande statens lagstiftning innan överenskommelsen trädde i kraft.

(3) Oberoende av bestämmelserna i stycke 1 tillämpas denna överenskommelse även på försäkringsfall som inträffat före dess ikraftträdande, förutsatt att tidigare fastställda rättigheter inte har ersatts med återbärningar av erlagda försäkringsavgifter. I dessa fall skall i enlighet med denna överenskommelse

zwei Monaten, der Vorsitzende innerhalb von drei Monaten bestellt, nachdem der eine Vertragsstaat dem anderen mitgeteilt hat, daß er die Streitigkeit einem Schiedsgericht unterbreiten will.

(4) Werden die im Absatz 3 genannten Fristen nicht eingehalten, so kann in Ermangelung einer anderen Vereinbarung jeder Vertragsstaat den Präsidenten des Internationalen Gerichtshofes bitten, die erforderlichen Ernennungen vorzunehmen. Ist der Präsident Staatsangehöriger eines Vertragsstaates oder ist er aus einem anderen Grund verhindert, so soll der Vizepräsident die Ernennung vornehmen. Ist auch der Vizepräsident Staatsangehöriger eines Vertragsstaates oder ist auch er verhindert, so soll das im Rang nächstfolgende Mitglied des Gerichtshofes, das nicht Staatsangehöriger eines Vertragsstaates ist, die Ernennungen vornehmen.

(5) Das Schiedsgericht entscheidet mit Stimmenmehrheit auf Grund der zwischen den Parteien bestehenden Verträge und des allgemeinen Völkerrechts. Seine Entscheidungen sind bindend. Jeder Vertragsstaat trägt die Kosten seines Mitgliedes sowie seiner Vertretung in dem Verfahren vor dem Schiedsgericht. Die Kosten des Vorsitzenden sowie die sonstigen Kosten werden von den Vertragsstaaten zu gleichen Teilen getragen. Das Schiedsgericht kann eine andere Kostenregelung treffen. Im übrigen regelt das Schiedsgericht sein Verfahren selbst.

ABSCHNITT V

Übergangs- und Schlussbestimmungen

Artikel 36

(1) Dieses Abkommen begründet keinen Anspruch auf Zahlung von Leistungen für die Zeit vor seinem Inkrafttreten.

(2) Für die Feststellung des Anspruches auf Leistungen nach diesem Abkommen sind auch Versicherungszeiten zu berücksichtigen, die nach den Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates vor Inkrafttreten dieses Abkommens zurückgelegt worden sind.

(3) Unbeschadet der Bestimmungen des Absatzes 1 gilt dieses Abkommen auch für Versicherungsfälle, die vor seinem Inkrafttreten eingetreten sind, soweit nicht früher festgestellte Ansprüche durch Kapitalzahlungen abgegolten worden sind. In diesen Fällen sind nach den Bestimmungen dieses Abkommens

a) pensioner, som beviljas först med stöd av denna överenskommelse, fastställas på ansökan av den till förmån berättigade;

b) pensioner, som fastställts före denna överenskommelses ikraftträdande, fastställas på nytt på ansökan av den till förmån berättigade.

Inlämnas ansökan om fastställande eller nytt fastställande inom två månader från det denna överenskommelse trädde i kraft, skall förmånerna beviljas räknat från överenskommelsens ikraftträdelsedag. I annat fall beviljas de räknat från den dag som bestäms enligt vardera fördragsslutande statens lagstiftning.

(4) Har rättigheterna enligt någondera fördragsslutande statens lagstiftning upphört eller preskriberats, tillämpas inte denna lagstiftning på den till förmån berättigades rättigheter som avses i stycke 3, förutsatt att ansökan som avses i stycke 3 inlämnas inom två år från det överenskommelsen trädde i kraft. Om ansökan inlämnas efter utgången av denna tid, föreligger rätt till förmåner från det ansökan inlämnades, såvida inte rätten upphört eller preskriberats, även om tillämpningen av den fördragsslutande statens lagstiftning skulle leda till ett förmånligare resultat.

(5) I de fall som avses i stycke 3 punkt b tillämpas på motsvarande sätt artikel 34 stycke 1.

Artikel 37

Denna överenskommelse inverkar inte på rättigheter som enligt österrikisk lagstiftning tillkommer personer vilkas socialförsäkringsrättsliga ställning har försvagats av politiska eller religiösa skäl eller av orsaker som har samband med deras härkomst.

Artikel 38

(1) Denna överenskommelse skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten utväxlas så snart som möjligt i Helsingfors.

(2) Denna överenskommelse träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter den månad under vilken ratifikationsinstrumenten utväxlats.

(3) Denna överenskommelse ingås för en obestämd tid. Vardera fördragsslutande staten kan skriftligen uppsäga den på diplomatisk väg med tre månaders uppsägningstid.

a) Pensionen, die erst auf Grund dieses Abkommens gebühren, auf Antrag des Berechtigten festzustellen;

b) Pensionen, die vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens festgestellt worden sind, auf Antrag des Berechtigten neu festzustellen.

Wird der Antrag auf Feststellung oder Neufeststellung innerhalb von zwei Jahren nach dem Inkrafttreten dieses Abkommens eingebracht, so sind die Leistungen vom Inkrafttreten dieses Abkommens an zu gewähren, sonst von dem Tag an, der nach den Rechtsvorschriften jedes der beiden Vertragsstaaten bestimmt wird.

(4) Sehen die Rechtsvorschriften der Vertragsstaaten den Ausschluß oder die Verjährung von Ansprüchen vor, so sind hinsichtlich der Ansprüche aus Absatz 3 die diesbezüglichen Rechtsvorschriften auf die Berechtigten nicht anzuwenden, wenn der im Absatz 3 bezeichnete Antrag innerhalb von zwei Jahren nach Inkrafttreten dieses Abkommens gestellt wird. Wird der Antrag nach Ablauf dieser Frist gestellt, so besteht der Anspruch auf Leistungen, soweit er nicht ausgeschlossen oder verjährt ist, vom Zeitpunkt der Antragstellung an, es sei denn, daß günstigere Rechtsvorschriften eines Vertragsstaates anwendbar sind.

(5) In den Fällen des Absatzes 3 Buchstabe b gilt Artikel 34 Absatz 1 entsprechend.

Artikel 37

Die einer Person, die aus politischen oder religiösen Gründen oder aus Gründen der Abstammung in ihren sozialversicherungsrechtlichen Verhältnissen einen Nachteil erlitten hat, nach den österreichischen Rechtsvorschriften zustehenden Rechte werden durch dieses Abkommen nicht berührt.

Artikel 38

(1) Dieses Abkommen ist zu ratifizieren. Die Ratifikationsurkunden sind so bald wie möglich in Helsinki auszutauschen.

(2) Dieses Abkommen tritt am ersten Tag des dritten Monats nach Ablauf des Monats in Kraft, in dem die Ratifikationsurkunden ausgetauscht werden.

(3) Dieses Abkommen wird auf unbestimmte Zeit geschlossen. Jeder Vertragsstaat kann es unter Einhaltung einer Frist von drei Monaten schriftlich auf dem diplomatischen Weg kündigen.

(4) I fall av uppsägning skall bestämmelserna i denna överenskommelse alltjämt gälla i fråga om intjänade rättigheter och skall därvid sådana begränsande bestämmelser inte beaktas som ingår i de berörda systemen och som avser den försäkrades vistelse utomlands.

Till bekräftelse härav har de fördragsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Wien den 11 december 1985 i två originalexemplar på finska och tyska språken, vilka båda texter har samma giltighet.

(4) Im Falle der Kündigung gelten die Bestimmungen dieses Abkommens für erworbene Ansprüche weiter, und zwar ohne Rücksicht auf einschränkende Bestimmungen, welche die in Betracht kommenden Systeme für den Fall des Aufenthaltes eines Versicherten im Ausland vorsehen.

Zu urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Vertragsstaaten dieses Abkommen unterzeichnet.

Geschehen zu Wien, am 11. Dezember 1985 in zwei Urschriften in finnischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

För Republiken Finland:

Matti Puhakka

För Republiken Österrike:

Alfred Dallinger

Für die Republik
Finland:

Matti Puhakka

Für die Republik
Österreich:

Alfred Dallinger

SLUTPROTOKOLL

till överenskommelsen mellan republiken Finland och republiken Österrike om social trygghet

I samband med undertecknandet idag av överenskommelsen mellan Republiken Finland och Republiken Österrike om social trygghet förklarar de båda fördragsslutande staternas befullmäktigade ombud att de har enats om följande:

I. Med avseende på artikel 2 i överenskommelsen:

1. Finsk lagstiftning om folkhälso- och sjukhusservice tillämpas på österrikiska medborgare bara om de är bosatta i Finland.

2. Stycke 4 gäller inte bestämmelser om försäkringstillhörighet.

II. Med avseende på artikel 4 i överenskommelsen:

1. Detta påverkar inte bestämmelser om försäkringstillhörighet i överenskommelser med andra stater.

2. Detta påverkar inte de fördragsslutande staternas lagstiftning om de försäkrades och arbetsgivarnas deltagande i försäkringsanstaltens och förbundens organ samt i lagskipningen på den sociala trygghetens område.

3. Detta påverkar inte österrikisk lagstiftning om försäkring av personer som är anställda inom Österrikes officiella representation i en tredje stat eller hos en medlem av en dylik representation.

4. Detta påverkar inte österrikisk lagstiftning av den 22 november 1961 om rätt till förmåner och väntetider inom pensionsförsäkringen och olycksfallsförsäkringen på basen av sysselsättning utomlands samt lagstiftning om beaktande av perioder som fullgjorts på basen av självständig yrkesutövning utanför Österrike på den forna monarkin Österrike-Ungerns territorium.

SCHLUSSPROTOKOLL

zum Abkommen Zwischen der Republik Finnland und der Republik Österreich über Soziale Sicherheit

Bei Unterzeichnung des heute zwischen der Republik Finnland und der Republik Österreich geschlossenen Abkommens über Soziale Sicherheit erklären die Bevollmächtigten beider Vertragsstaaten, daß Einverständnis über folgende Bestimmungen besteht:

I. Zu Artikel 2 des Abkommens:

1. Die finnischen Rechtsvorschriften über die Sachleistungen der Volksgesundheit und der Krankenanstalten finden auf österreichische Staatsangehörige nur Anwendung, wenn sie sich gewöhnlich in Finnland aufhalten.

2. Absatz 4 gilt nicht für Versicherungsleistungen.

II. Zu Artikel 4 des Abkommens:

1. Versicherungsleistungen in Übereinkommen mit anderen Staaten bleiben unberührt.

2. Die Rechtsvorschriften der beiden Vertragsstaaten betreffend die Mitwirkung der Versicherten und der Dienstgeber in den Organen der Träger und der Verbände sowie in der Fachsprechung in der Sozialen Sicherheit bleiben unberührt.

3. Die österreichischen Rechtsvorschriften betreffend die Versicherung der bei einer amtlichen Österreichischen Vertretung in einem Drittstaat oder bei Mitgliedern einer solchen Vertretung beschäftigten Personen bleiben unberührt.

4. Die Rechtsvorschriften des österreichischen Bundesgesetzes vom 22. November 1961 über Leistungsansprüche und Anwartschaften in der Pensionsversicherung und der Unfallversicherung auf Grund von Beschäftigungen im Ausland sowie die Rechtsvorschriften über die Berücksichtigung der im Gebiet der ehemaligen österreichisch-ungarischen Monarchie außerhalb Österreichs zurückgelegten Zeiten einer selbständigen Erwerbstätigkeit bleiben unberührt.

5. Detta påverkar inte lagstiftning om tillämpning av den finska folkpensionslagen och sjukförsäkringslagen på finska medborgare medan de är sysselsatta utomlands.

III. Med avseende på artikel 5 i överenskommelsen:

1. Denna bestämmelse gäller inte utjämnings-tillägg och förtida ålderspension på basen av arbetslöshet enligt österrikisk lagstiftning.

2. De arbetsmarknadspolitiska förutsättningar som enligt finsk lagstiftning krävs för vissa förmåner förblit oförändrade.

IV. Med avseende på artikel 6 i överenskommelsen:

Denna bestämmelse tillämpas även på faststäl-landet av arbetsgivares socialskyddsavgift enligt finsk lagstiftning.

V. Med avseende på artiklarna 6—9 i överenskommelsen:

Om enligt dessa bestämmelser österrikisk lagstiftning tillämpas på en person för någon sysselsättnings del, skall finsk lagstiftning om försäkrings- och avgiftsskyldighet på grund av utbetald lön för den nämnda sysselsättningen inte tillämpas ens när personen är bosatt i Finland.

VI. Med avseende på artikel 8 i överenskommelsen:

Dessa bestämmelser tillämpas på motsvarande sätt

a) på anställda vid österrikiska statens turistbyrå eller vid den finska Centralen för turistfrämjande som vid ifrågavarande tidpunkt är sysselsatta i det andra landet samt

b) på Österrikes handelsrepresentant och dennes medhjälpare.

VII. Med avseende på artikel 20 i överenskommelsen:

Vid tillämpningen av dessa bestämmelser betraktas en tillfällig vistelse utanför Finland inte som avbrott, om vistelsen inte har överstigit fyra månader. Av särskilda skäl tillämpas detta även på längre vistelser utanför Finland. Sådana skäl kan vara den sammanlagda längden av vistelsen i Finland eller orsakerna till vistelsen utanför Finland.

5. Die Rechtsvorschriften betreffend die Anwendung des finnischen Volkspensions- und Krankenversicherungsgesetzes auf finnische Staatsangehörige während einer Erwerbstätigkeit im Ausland bleiben unberührt.

III. Zu Artikel 5 des Abkommens:

1. Diese Bestimmung bezieht sich nicht auf die Ausgleichszulage und die vorzeitige Alterspension bei Arbeitslosigkeit nach den österreichischen Rechtsvorschriften.

2. Die nach den finnischen Rechtsvorschriften für bestimmte Leistungen geforderten arbeitsmarktpolitischen Voraussetzungen bleiben unberührt.

IV. Zu Artikel 6 des Abkommens:

Diese Bestimmung gilt auch für die Feststellung des Sozialversicherungsbeitrages des Dienstgebers nach den finnischen Rechtsvorschriften.

V. Zu den Artikeln 6 bis 9 des Abkommens:

Gelten für eine Person nach diesen Bestimmungen wegen der Ausübung einer Beschäftigung die österreichischen Rechtsvorschriften, so gelten die finnischen Rechtsvorschriften in bezug auf die Versicherungs- und die Beitragspflicht, die sich aus dem für die genannte Beschäftigung gezahlten Lohn ergeben, auch dann nicht, wenn sich die Person in Finnland gewöhnlich aufhält.

VI. Zu Artikel 8 des Abkommens:

Diese Bestimmungen gelten entsprechend

a) für die von der Österreichischen Fremdenverkehrswerbung und der finnischen Zentrale für Tourismus im jeweils anderen Vertragsstaat beschäftigten Personen sowie

b) für den Österreichischen Handelsdelegierten und seine Mitarbeiter.

VII. Zu Artikel 20 des Abkommens:

Bei Anwendung des Artikels 20 ist ein vorübergehender Aufenthalt außerhalb Finnlands nicht als Unterbrechung anzusehen, wenn der Aufenthalt nicht länger als vier Monate gedauert hat. Dies gilt auch bei längerer Dauer des Aufenthaltes außerhalb Finnlands, wenn besondere Gründe bestehen; als solche können die Gesamtdauer des Aufenthaltes in Finnland und die Gründe für den Aufenthalt außerhalb Finnlands angesehen werden.

VIII. Med avseende på artikel 32 i överenskommelsen:

Vid tillämpningen av stycke 2 skall sökanden dessutom ifylla den ansökningsblankett som föreskrivs i finsk lagstiftning och till blanketten bifoga alla handlingar som fordras. Vid beräkning av höjning på grund av dröjsmål med betalningen av förmån räknas tiden från den dag då ansökan jämte bilagor inkom till behörig finsk försäkringsanstalt. Dock höjs inte den tilläggsdel som avses i artikel 19 stycke 1 punkt b.

Detta slutprotokoll utgör en integrerande del av överenskommelsen mellan Republiken Finland och Republiken Österrike om social trygghet. Det träder i kraft samma dag och förblir i kraft lika länge som överenskommelsen.

Till bekräftelse härav har de fördragsslutande staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta slutprotokoll.

Som skedde i Wien den 11 december 1985 i två originalexemplar på finska och tyska språken, vilka båda texter har samma giltighet.

För Republiken Finland:

Matti Puhakka

För Republiken Österrike:

Alfred Dallinger

VIII. Zu Artikel 32 des Abkommens

Bei Anwendung des Absatzes 2 hat der Antragsteller zusätzlich das nach den finnischen Rechtsvorschriften in Betracht kommende Antragsformular auszufüllen und alle im Formular verlangten Unterlagen beizufügen. Für die Berechnung der Erhöhung infolge verspäteter Leistungsgewährung beginnt die Zeit mit dem Tag zu laufen, an dem der betreffende Antrag mit den erforderlichen Unterlagen beim zuständigen finnischen Träger eingelangt ist. Der nach Artikel 19 Absatz 1 Buchstabe b bestimmte Zusatzbetrag wird jedoch nicht erhöht.

Dieses Schlußprotokoll ist Bestandteil des Abkommens zwischen der Republik Finnland und der Republik Österreich über Soziale Sicherheit. Es tritt an demselben Tag in Kraft wie das Abkommen und bleibt ebensolange wie dieses in Kraft.

Zu urkund dessen haben die Bevollmächtigten beider Vertragsstaaten dieses Schlußprotokoll unterzeichnet.

Geschehen zu Wien, am 11. Dezember 1985 in zwei Urschriften in deutscher und finnischer Sprache, wobei beide Texte in gleicher Weise authentisch sind.

Für die Republik
Finnland:

Matti Puhakka

Für die Republik
Österreich:

Alfred Dallinger